

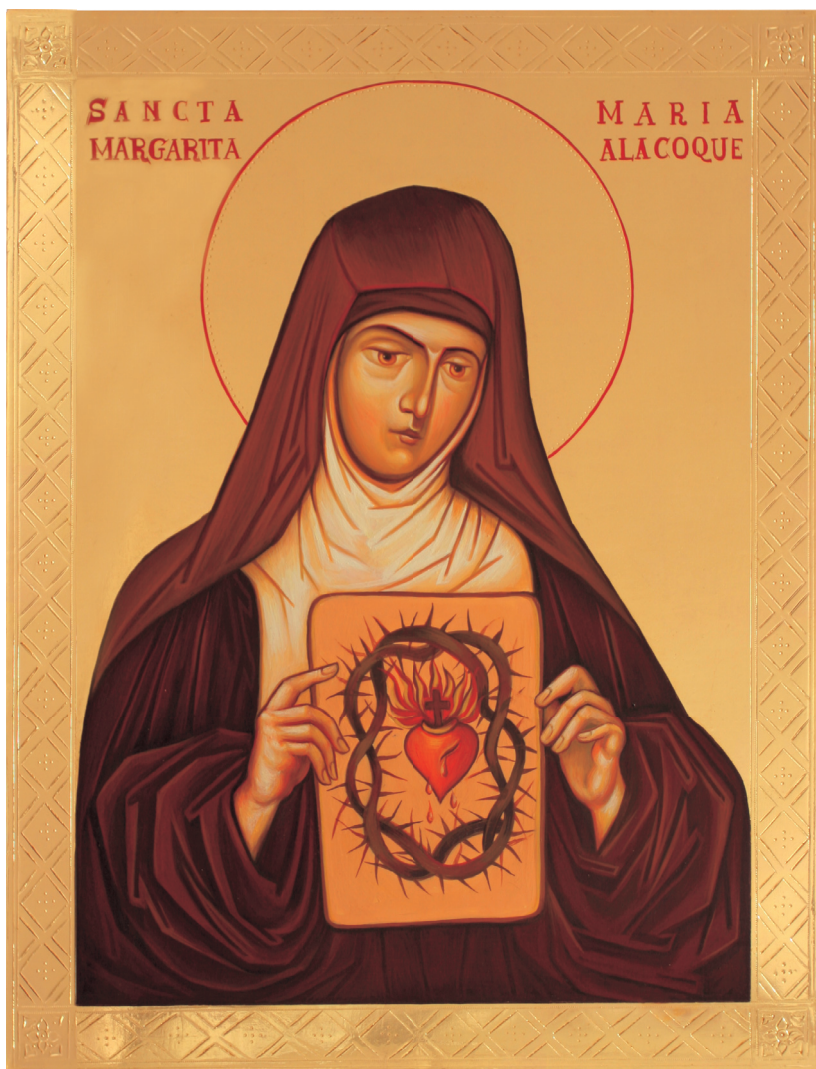
CEREMONIAŁ

NAWIEDZENIA RELIKWII
ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE
WE WSPÓLNOTACH I PLACÓWKACH
KSIĘŻY SERCANÓW

KRAKÓW 2008

PRZYGOTOWAŁ:
KS. STANISŁAW MIESZCZAK SCJ

IMPRIMI POTES
16.05.2008 R., L. DZ. 103/2008
KS. TADEUSZ MICHAŁEK SCJ
PROWINCJAŁ

MALGORZATA MARIA ALACOQUE

(1647-1690)

SŁOWO WSTĘPNE

Od początku historii Kościoła istniał kult relikwii świętych. W Dziejach Apostolskich wspomniano, że św. Szczepana „pochowali ludzie pobożni z wielkim żalem” (Dz 8,2). W pierwszych wiekach chrześcijaństwa kult odnosił się tylko do relikwii męczenników. W późniejszym czasie rozciągnięto go na świętych wyznawców.

Na Soborze Trydenckim stwierdzono, że święci zanoszą modlitwy do Boga i dlatego należy odwoływać się do ich modlitwy, aby otrzymać łaski od Boga przez Jezusa Chrystusa Zbawiciela wszystkich ludzi. Kult świętych opiera się na wierze, że ciała świętych były świątyniami Ducha Świętego i żył w nich Chrystus.

Kościół zawsze przypominał, że kult relikwii powinien się dokonywać zgodnie z normami liturgicznymi i uznanymi formami pobożności ludowej. Te zalecenia Kościoła zawiera *Ceremoniał nawiedzenia relikwii św. Małgorzaty Marii Alacoque we wspólnotach i placówkach księży sercanów*. Ukazuje biblijny i teologiczny wymiar peregrynacji oraz przypomina zasady związane z kultem świętych. Zostały w nim także zamieszczone wzory nabożeństw oraz modlitwy, którymi można się posługiwać w czasie peregrynacji.

Bardzo dziękuję ks. Stanisławowi Mieszczakowi za opracowanie ceremoniału oraz ks. Stefanowi Hrynyszynowi i ks. Krzysztofowi Zimończykowi za pomoc w przygotowaniu tej publikacji.

ks. Jerzy Wełna SCJ
(odpowiedzialny za formację ciągłą)

LIST PROWINCJAŁA KSIĘŻY SERCANÓW

DRODZY BRACIA I SIOSTRY, CZCICIELE NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO!

„Oto Serce, które tak bardzo ludzi ukochało” – te słowa wypowiedział Jezus do św. Małgorzaty Marii. Wyraźnie nawiązują one do słów Jezusa zawartych w Ewangelii św. Jana: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). Otwarte na krzyżu Serce Zbawiciela jest najpełniejszym wyrazem tej zbawczej miłości Boga, która wyraziła się w śmierci i w zmartwychwstaniu Chrystusa. Jego otwarte Serce symbolizuje i wyraża Świątynię Boga, z której wypływają wszystkie łaski życia dla ludzkości i każdego człowieka.

Za wzorem świadków przebitego boku trzeba i nam adorować, przyjmować, uwielbiać i kochać tę Miłość. Pragniemy wpisywać się w wiekowy różaniec wierzących, którzy „będą patrzeć na tego, którego przebili”. Należy do nich także Zgromadzenie Księży Sercanów. Wraz z powierzonymi sobie wspólnotami Kościoła pragną i oni wpatrywać się w to otwarte Serce, bo z Niego wypływa źródło życia, łaski i świętości.

Ożywieniu oraz nowemu podjęciu takiej kontemplacji i modlitwy służy Rok św. Małgorzaty Marii.

PEREGRYNACJA RELIKWII ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE

Zbliżająca się peregrynacja relikwii św. Małgorzaty Marii (wielkiej Świętej końca XVII wieku) będzie służyć głębokiej kontemplacji tak bardzo kochającego nas Boga. Święta Małgorzata

jest bowiem szczególnym świadkiem i wzorem kontemplacji Jezusa i miłości Jego Serca. Peregrynacja relikwii św. Małgorzaty Marii zostanie zainaugurowana w wigilię uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa. Relikwie odwiedzą wszystkie wspólnoty zakonne i duszpasterskie Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księży Sercanów. Rozpoczęcie peregrynacji nastąpi 28 maja w domu macierzystym księży sercanów w Krakowie-Płaszowie.

Czas peregrynacji ma być okresem poznania Najświętszego Serca Jezusa i zawierzenia Mu. Zasadniczym bowiem powołaniem św. Małgorzaty Marii było ukazanie, a raczej przypomnienie światu, miłości Serca Jezusowego. Warto nadmienić, że Święta urodziła się w 1647 roku w wiosce Verosvres w okręgu Charolais. Do klasztoru wizytek w Paray-le-Monial wstąpiła 20 czerwca 1671 roku. Swoje ziemskie pielgrzymowanie zakończyła w wieku 43 lat, 17 października 1690 roku, a 13 maja 1920 roku nastąpiła jej kanonizacja. Święta Małgorzata Maria swoim życiem i przesłaniem wzywa do umiłowania Boga, który w Chrystusie objawił nam swoją niezgłębioną miłość. Otrzymała łaskę kilku objawień Serca Jezusowego. Jezus, w czasie teologicznego i religijnego zamętu panującego w Europie, przypomniał nam o swej miłości, objawił ponownie swe Najświętsze Serce – Serce, które na krzyżu zostało przebite włócznią, które było tak upokorzone i umęczone cierpieniem dla naszego zbawienia. To z głębin Bożego Serca, objawionego w Chrystusie, zrodził się świt odkupienia.

OTO SERCE, KTÓRE TAK UKOCHAŁO LUDZI

Te słowa wypowiedział do wybranej przez siebie wizytki Jezus podczas jednego z najważniejszych objawień, przypominając najistotniejszą prawdę objawioną. Święta Małgorzata Maria jest jedną z najwierniejszych uczennic Jezusowego Serca, całkowicie oddaną głoszeniu Jego chwały, poświęceniu się Jego miłości przez dar z siebie, ofiarę i wytrwałą modlitwę. Zasadnicze przesłanie jej ży-

cia i otrzymanych objawień przypomniał także w 1985 roku Jan Paweł II podczas swej apostołskiej pielgrzymki do Paray-le-Monial.

CEL DUCHOWY PEREGRYNACJI – OŻYWIENIE KULTU NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO

Założyciel Zgromadzenia Księży Sercanów, czcigodny sługa Boży o. Leon Jan Dehon był głęboko zafascynowany życiem i przesłaniem, które wypływało z objawień w Paray-le-Monial. Objawienia te były dla niego bardzo wyrazistym i zobowiązującym przypomnieniem prawdy o nieskończonej i miłosiernej miłości Serca Jezusowego, objawionej w Piśmie Świętym, a zwłaszcza w Ewangelii. W tym sensie nie wnoszą one niczego nowego, ale zachęcają, aby nade wszystko odpowiadać Bogu całym swym życiem na dar Jego Miłości.

Ojciec Dehon napisał w jednym ze swych rozważań: „Serce Jezusa przygotowało wiele łask tym, którzy Mu się bez reszty oddadzą i poświęcą się całkowicie uwielbieniu, miłowaniu i czci Jego Serca. Otrzymają oni dary tak wielkie, o których nie ośmielaliby się nawet marzyć. Oto mądrość i nauka, której udziela nam św. Małgorzata Maria. Serce Jezusa pragnie być znane i kochane przez wszystkich ludzi. Jako źródło wszelkiego dobra. Ono pragnie w swych stworzeniach ustanowić swe Królestwo dobra i miłości. Chce zaspokoić ich najgłębsze pragnienia. Dlatego pragnie Ono, aby zwracać się do Niego z wielką ufnością, zwłaszcza podczas Mszy świętej sprawowanej ku czci Jego Najświętszego Serca”.

Zgromadzenie Księży Sercanów, za wzorem swego Założyciela i na jego polecenie, pragnie w świecie głosić tę miłość Jezusowego Serca. „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim” (1 J 4,16). Życie św. Małgorzaty Marii i przesłanie wyrastające z jej objawień są poniekąd przypomnieniem tych wspaniałych słów Pisma Świętego, słów napisanych przez św. Jana Apostoła – świadka przebitego boku i otwartego Serca Jezusa.

Nie tylko jednak księża sercanie, ale i wierni powinni dojrzywać do tego, aby całe nasze życie było nieustanną ofiarą z siebie, zanoszoną w czystej miłości do Boskiego Serca Jezusa, ażeby była ona składana zawsze w duchu głębokiej jedności z ofiarą Chrystusa, z Jego zadośćuczynieniem za grzechy świata. Trzeba ciągle siebie ofiarować z wielką miłością i gotowością na przyjmowanie wszelkich ofiar. Jezus pragnie być kochanym głęboką i czynną, ofiarną miłością. Na tę miłość Boga należy więc odpowiadać całym życiem, codzienną ofiarą, ufną modlitwą, zjednoczeniem z Sercem Jezusa, umiłowaniem Eucharystii i szerzeniem licznych praktyk kultu Serca Jezusowego.

„Od swoich zakonników o. Dehon oczekuje, ażeby byli prorokami miłości i sługami pojednania ludzi i świata w Chrystusie. Tak zaangażowani razem z Nim, by zapobiegać grzechowi oraz brakowi miłości w Kościele i świecie, oddawać będą całym swoim życiem, modlitwami, pracami, cierpieniami i radościami kult miłości i wynagrodzenia, którego pragnie Jego Serce” (z *Reguły Życia Zgromadzenia*, nr 7).

AKTUALNOŚĆ I PIĘKNO KULTU ORAZ DUCHOWOŚCI NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO

„Zawsze zachowujmy wielką ufność w Sercu Jezusa, podtrzymujmy żywą wiarę w Jego miłość i niewyczerpaną hojność, gdyż nasza ufność nie opiera się na naszych zasługach, lecz na nieskończonej dobroci Boskiego Serca. Wielokrotnie w naszym życiu doświadczamy tej wielkiej prawdy, zwłaszcza w różnych potrzebach i trudnych okolicznościach życia. Jesteśmy pewni, że także i w przyszłości Najświętsze Serce Jezusa będzie wierne swej miłości do nas. Ono będzie nas wspomagało stosownie do danych obietnic. Obecnie, niezależnie od naszej niegodności i różnych okoliczności, zachowujmy żywe przeświadczenie o dobroci Najświętszego Serca Jezusowego” (o. Leon Jan Dehon).

O aktualności, głębi i żywotności tejże duchowości – bardzo ważnej dla naszych czasów – wielokrotnie mówił Ojciec Święty Jan

Paweł II. Współczesny świat potrzebuje jasnego przesłania o miłosiernej miłości Boga. Ojciec Święty przypomniał istotę tego przesłania i wskazał na aktualność kultu Najświętszego Serca Jezusowego dla budowania cywilizacji miłości. Ludzkość winna się zwrócić do Tego Serca, pełnego miłości i dobroci.

CELE ROKU ŚW. MAŁGORZATY MARIII

Przed wszystkim przeżywaniu tego czasu przyświeca cel duchowy. Rok nawiedzenia relikwii Świętej jest wyjątkową okazją, abyśmy – za wzorem św. Małgorzaty Marii – umieli odpowiadać na objawioną miłość Boga. Głębokie przeżycie spotkania z relikwiami niewątpliwie zmobilizuje do odnowy życia rodzinnego oraz narodowego, a także chrześcijańskiego we wspólnotach parafialnych i zakonnych.

Oczekiwane duchowe owoce peregrynacji to przede wszystkim wzrost miłości i zaufania do Serca Jezusa. Jezus – Jego nieskończona miłość – winien się stawać centrum, źródłem i celem życia każdego wierzącego, małżonków i każdej wspólnoty rodzinnej oraz parafialnej. Kult Najświętszego Serca Jezusowego powinien nas inspirować i prowadzić ku odnowie życia chrześcijańskiego, a także społecznego. Winien on zaprowadzić na całym świecie cywilizację miłości.

Trzeba nam zatem z odwagą i wielką pokorą na nowo odczytać niezgłębioną miłość Boga, objawioną w otwartym na krzyżu Sercu Jezusa. Ona jest bezkresem życia i miłosiernej łaski dla nas, dla każdego człowieka. Należy przyjąć ten bezkres Boskiego życia, Jezusowej miłości, aby w Nim, z Nim i dla Niego czynić wszystko to, co zawiera się w naszym chrześcijańskim i sercańskim powołaniu.

Nade wszystko mamy na nowo uwierzyć Bogu Miłości i zawierzyć siebie całkowicie tej zbawczej i wciąż nas ogarniającej Miłosiernej Miłości. Osobisty dar z siebie, dar ponawiany każdego dnia, winien się stawać codziennością naszego życia. Winien on też uwrażliwiać

nas na głoszenie słowem i świadectwem życia tej nieskończonej miłości „otwartego na krzyżu Serca Chrystusa”. Z kultu Serca Jezusa płynie wezwanie do ofiarnej miłości. Ona zaś wyraża się na różne sposoby, w codziennej gorliwości i posłudze.

Ważnym celem Roku św. Małgorzaty Marii będzie zachęcenie do autentycznego pojednania, miłości i zgody we wspólnotach małżeńskich i rodzinnych oraz osiągnięcie tych zamiarów. Wiadomo, jak bardzo życie rodzin jest dzisiaj atakowane i zagrożone. Należy więc uczynić wszystko, aby poznawanie niezgłębionej miłości Boga stało się także źródło i inspirację do umocnienia i odnowienia rodzin katolickich.

„OGROMNE, PIĘKNE DRZEWO...”

Święta Małgorzata Maria napisała pewnego dnia: „Jezus pozwolił mi zobaczyć nabożeństwo do Jego Serca niczym ogromne, piękne drzewo, które odwiecznie jest przeznaczone na to, aby nas ubogacić, aby zakorzenić się w naszym Zgromadzeniu i ażeby tak szeroko rozłożył swe konary, żeby każdy mógł do woli zbierać jego owoce... Ci, którzy uwielbiają Jego Serce, winni dopomagać innym w ufnym przyjmowaniu przeróżnych owoców tego drzewa, aby odchodzili od złej drogi, prowadzącej ku potępieniu, i aby nade wszystko zwyciężała miłość, która wszystko ocala”.

Podczas Roku św. Małgorzaty Marii i peregrynacji będzie wiele okazji ku temu, aby pogłębić duchowość sercańską, aby poznawać niezgłębioną miłość Boga. W tym czasie, poprzez konferencje, tri-dua, rekolekcje, codzienne adoracje, Msze święte pragniemy oddać Sercu Jezusowemu należną cześć i chwałę. Winniśmy ożywić praktykę pierwszych piątków miesiąca, poświęcenie się Jezusowemu Sercu, szczególną miłość do Eucharystii i adoracji wynagradzającej.

„Wierzący, dzięki temu nabożeństwu, odnajdą wszelką pomoc niezbędną w ich stanie i powołaniu, pokój w swych codziennych tru-

dach, a błogosławieństwo niebios w swych rodzinach oraz pomoc w podejmowanych przedsięwzięciach. W tym godnym uwielbienia Sercu znajdują miejsce ucieczki podczas swego życia, a zwłaszcza w godzinie swej śmierci”.

Wydarzenia tego roku będą nas zatem zachęcały do odnowienia naszej chrześcijańskiej nadziei, do której tak wspaniale wzywa nas i zaprasza Ojciec Święty Benedykt XVI w encyklice *Spe salvi*. Poznanie, kontemplacja i przyjęcie zbawczej miłości Boga, objawionej w Sercu Chrystusa, jest dla Kościoła i dla wszystkich ludzi podstawą autentycznej nadziei – nadziei życia i zbawienia.

To było także pragnienie św. Małgorzaty Marii – tej wiernej uczennicy Boskiego Serca Jezusa. Chciała ona ofiarować światu prawdziwą Nadzieję.

„Miłujmy Tego, który chciał zachować na swoich rękach i w swoim Sercu znaki swojej miłości dla nas. Oddajmy się z ufnością w ręce tego, który nazaczył swe ręce znakiem swej miłości” (o. Leon Jan Dehon).

ks. Tadeusz Michałek SCJ
prowincał

Tekst listu można wykorzystać np. w czasie nabożeństwa powitania relikwii św. Małgorzaty Marii.

WPROWADZENIE

CZYM JEST NAWIEDZENIE RELIKWII

Niewątpliwie inspiracją i wzorem praktyki pobożności, zwanej nawiedzeniem lub peregrynacją relikwii czy też obrazu we wspólnocie wierzących, jest scena opisana przez św. Łukasza w pierwszym rozdziale jego Ewangelii. Maryja w chwili zwiastowania została napelniona mocą Ducha Świętego. To On porwał ją, by posłała „z pośpiechem” (Łk 1,39) pomagać swej krewnej, Elżbiecie, również będącej od sześciu miesięcy w stanie błogosławionym. Elżbieta miała urodzić św. Jana Chrzciciela. Była już jednak w podeszłym wieku (Łk 1,36) i dlatego wrażliwa Maryja poczuwała się do obowiązku pomóc jej w tych trudnych chwilach. Otóż w Bożych planach ta prosta ludzka dobroć nabrała jeszcze większego znaczenia. Maryja – zwyczajna, dobra i wrażliwa dziewczyna z Nazaretu – stała się zwiastunką Dobrej Nowiny dla Elżbiety i jej domu. Gdy zbliżyła się do krewnej, najpierw św. Jan w jej łonie, a potem i ona sama poznali przyjście samego Zbawiciela, który „nawiedził swój lud” (Łk 1,68), choć zrobił to jeszcze w sposób ukryty, pozostając pod sercem Maryi, ale przecież bardzo realny i jakże skuteczny. Duch Święty napelnił bowiem Elżbietę i ta wykrzykuje z radości: Błogosławionaś jest, Maryjo, między niewiastami i błogosławione jest dziecko, które nosisz w swoim łonie (por. Łk 1,42). Był to wyraz najwyższego uznania dla wielkiego Bożego daru, jaki otrzymywała ona sama, jej dom i cały dom Izraela. Zbawiciel miał bowiem naprawić los człowieka (por. Łk 4,18-21), jak to zresztą nieustannie zapowiadały Pisma. Sama Maryja, czując się owładnięta tym Bożym działaniem, zaczyna śpiewać swój hymn uwielbienia Boga (Łk 1,46-55). Tak oto dom Elżbiety i Zachariasza przekształca się w świątynię wypełnioną uwielbieniem Boga i radością z Jego obecności.

Zauważmy jednak, w jakiej prostocie dokonała się ta Boża tajemnica. Potrzebne były bowiem jedynie zwykła dobroć i życzliwość

Maryi, otwartość Elżbiety oraz atmosfera rodzinna. Nawiedzenie było przyjściem Boga Zbawiciela do zwykłego domu. Dokonało się zaś przez pojawienie się równie zwyczajnego, ale przecież życzliwego i dobrego człowieka, jakim była Maryja. Na początek wystarczy zatem życzliwość i dobroć, na której opiera się działanie Ducha Świętego. Jednak zarówno życzliwość, jak i dobroć są jednocześnie owocem działania Ducha Świętego w człowieku. Widzimy to w przypadku Matki Najświętszej, a także mówi nam o tym św. Paweł (Ga 5,22; Kol 3,12). Bóg bowiem potrzebuje ludzkiego serca, posłusznego sobie, by dotrzeć do drugiego człowieka. Tam dokonuje się owo spotkanie, które przemienia.

Także Elżbieta rozpoznaje moment Nawiedzenia pod wpływem Ducha Świętego. Bóg bowiem nie szczędzi swoich darów. Nawet niedoskonała współpraca z Bożym darem przynosi wspaniałe owoce w życiu człowieka. Radosny krzyk Elżbiety to wspaniała modlitwa dziękczynna do Stwórcy. Bóg przychodzi do mnie. „Matka mojego Pana przychodzi do mnie” (Łk 1,43). To, co wydawało się niemożliwe, staje się rzeczywistością. Przez życzliwą i dobrą posługę Maryi Pan Bóg pociesza ludzkie serca i wprawia je w zachwyt. Warunkiem jednak jest postawa Elżbiety – umieć przyjąć dar Ducha Świętego, zauważyć go. Dalej On sam będzie działał. Nie bez znaczenia jest również atmosfera życia rodzinnego. Bóg najczęściej przychodzi do człowieka w jego naturalnym środowisku. Jest to środowisko najwłaściwsze dla jego pełnego rozwoju. W nim doświadcza się zarówno dobra, jak i cierpienia. Stąd Zbawiciel tam właśnie pragnie być. Sam w takim środowisku się narodził, dorastał jako człowiek i w nim żył.

Wydarzenie Nawiedzenia miało ogromny wpływ na całą rodzinę Elżbiety i Zachariasza. Dzięki niemu mogli oni jeszcze bardziej cieszyć się swą wiarą w Boga i zaufaniem do Niego. Ważne jest jednak i to, że pozwoliło ono Bogu jeszcze bardziej objawić swoją dobroć wielu innym ludziom. Rodzina stała się niejako świątynią Boga, znakiem dla szukających Jego pomocy.

Odnieśmy tę scenę ewangeliczną, z całym jej bogactwem, do realiów nawiedzenia relikwii św. Małgorzaty Marii. Już nawet bardzo

powierzchowne porównanie ukazuje, jak ten klucz pomaga zinterpretować nasze doświadczenie wiary. Święta Małgorzata Maria przynosi nam swoje doświadczenie Boskiego Mistrza. Ona tę jedność z Nim przeżyła podobnie jak Matka Najświętsza. Przynosząc „swojego” Chrystusa do naszych wspólnot, ułatwia nam przyjęcie Go i pomaga ożywić nasze uczucia związane z przeżywaniem naszego powołania. Jej przyjście to będzie przyjście Chrystusa, którego poznała nasza Święta. My też mamy już swoje bogactwo, podobnie jak mieli je św. Elżbieta i św. Zachariasz. Nasze powołanie, przeżywanie go w naszej wspólnocie zakonnej to przecież także jakiś cud, jakaś forma interwencji Bożej w naszą historię. To jest nasze bogactwo. Wejście w historię Chrystusa, którego poznała św. Małgorzata Maria, rozpali naszą radość i miłość do Niego, a także zmobilizuje naszą wolę do bardziej ofiarnego podążania naszą drogą. Tak jak to uczyniła nasza Święta Patronka. Owocem tego spotkania powinno być łatwiejsze rozpoznawanie obecności naszego Pana, bardziej radosne przeżywanie naszego powołania i wychwalanie Boga za cuda, których dokonał. Tym owocem powinno być także umocnienie naszej woli oddania się Chrystusowi, co charakteryzowało postawę św. Małgorzaty Marii. Nasze wspólnoty i parafie dzięki owemu nawiedzeniu, mają szansę stać się szczególnymi miejscami wychwalania Boga.

NIKTÓRE ZASADY CZCI ŚWIĘTYCH

Kult świętych zawsze będzie budził zastrzeżenia, jeśli potraktuje się go jako konkurencyjny w stosunku do kultu oddawanego samemu Bogu. By uniknąć zatem tych nieporozumień, należy sprecyzować kilka pojęć.

W chrześcijaństwie kult w pełnym tego słowa znaczeniu oddaje się jedynie Bogu w Trójcy Jedynemu. W konsekwencji Tajemnicy Wcielenia obejmuje on także Osobę Jezusa Chrystusa. Określa się go takimi pojęciami jak kult latreutyjny (*cultus latriae*), kult adoracji,

kult uwielbienia, kult boski. Zgodnie z nauczaniem Kościoła¹, w liturgii zawsze dostrzegamy uświęcające działanie Chrystusa, który przynosi nam Ducha Świętego. A Duch Święty uzdalnia nas do dawania odpowiedzi Ojcu przez Chrystusa (por. KL 7; Ga 4,6). Najpełniejszą ilustracją tego działania Kościoła jest doksologia na końcu Modlitwy Eucharystycznej².

Kult Matki Najświętszej, świętych i aniołów nie jest czymś odrębnym. Jest to ciągle kult Boga, który objawia swoje zbawcze działanie właśnie poprzez nich. Jest to zatem kult w sensie szerokim (*cultus duliae*), kult czci, cześć świętych, kult pośredni. Jego cechą charakterystyczną jest zatem owo pośrednie ogniwo, jakim jest osoba świętego³. I to nie święty jest w centrum celebracji liturgicznej z nim związanej, ale Bóg objawiający się w swoich świętych. „Uroczystości świętych głoszą cuda Chrystusa w Jego sługach, a wiernym podają odpowiednie przykłady do naśladowania” (KL 111). Wystarczy odnieść się do modlitw używanych w formularzach mszalnych o świętych. Nie są one nigdy adresowane do nich, ale do samego Boga⁴. Określenia, których używamy przy opisywaniu tego kultu, to kult świętych, kult *duliae*, kult służebny, kult pośredni, cześć świętych.

Warto dodać, że kult Matki Najświętszej zajmuje tu szczególnie miejsce. „W Niej Kościół podziwia i wysławia wspaniały owoc Odkupienia i jakby w przezręczym obrazie z radością ogląda to, czym cały pragnie i spodziewa się być” (KL 103). Dlatego od czasów schola-

¹ Por. KKK 971, 1172-1173, 1674, 2673-2679.

² „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, TOBIE, BOŻE OJCZE WSZECHMOGĄCY, w jedności Ducha Świętego wszelka cześć i chwała...”.

³ B. MIGUT. *Kult – w Kościele katolickim* (hasło), w: *Encyklopedia Katolicka* 10 (TN KUL – Lublin 2004)185.

⁴ Np. kolekta we wspomnienie św. Karola Boromeusza: „Wszechmogący Boże, zachowaj w Twoim ludzie ducha, który ożywił świętego Karola Boromeusza, biskupa, aby Kościół nieustannie się odnawiał i upodabniając się do Chrystusa, ukazywał światu Jego prawdziwe oblicze. Przez naszego Pana...”.

styki określamy kult Matki Najświętszej formułą kult *hyperduliae*⁵. Jest to jednak ciągle ta sama kategoria czci świętych.

Tak rozumiany kult świętych z pewnością nie będzie stanowił punktu tak bardzo spornego w relacjach ekumenicznych ze wspólnotami protestanckimi⁶.

Obecność świętych w naszym życiu chrześcijańskim to przede wszystkim ich świadectwo o tym, co uczynił nasz Pan⁷. Ich sposób przeżycia bliskości Zbawiciela staje się przez ich obecność bliższy także i nam. Warto to odnieść także do św. Małgorzaty Marii. Jej doświadczenie mistyczne i jej postawa stają się dzięki bliskości relikwii (szczątków doczesnych) bogactwem duchowym również dla nas. W jej „towarzystwie” łatwiej i nam podjąć zasadnicze działania na drodze do świętości. To efekt naszej wiary w obcowanie świętych, czyli w komunie z świętymi lub dokładniej w dzielenie się dobrami duchowymi przez uczniów Chrystusa (KKK 957).

Obecność świętego we wspólnocie wierzących, szczególnie przez konkretny znak relikwii to również umocnienie ich, by pokonywali trudności, które napotykają w codziennym życiu. Czczeni przez nas święci, a w naszym przypadku św. Małgorzata Maria, musieli w swoim cielesnym życiu pokonać niejedną trudność. Przywołajmy tutaj chociażby trudności naszej Świętej w jej wspólnocie zakonnej. Pokonując je jednak za wzorem Boskiego Mistrza, zgodnie z zasadami ewangelicznymi, przyczyniła się do realizacji królestwa Bożego. Stąd ma swoje uzasadnienie pragnienie posiadania relikwii świętych we wspólnotach chrześcijańskich. To także jeden z powodów, dla których cześć oddawana relikwiom świętych ma sens.

⁵ F. COURTH. *Mariologia – Maryja, Matka Chrystusa*, w: F. COURTH i P. NEUNER. *Podręcznik teologii dogmatycznej. Mariologia, eklezjologia* (Wyd. M – Kraków 1999)194. Zob także Tomasz z Akwinu, S.th. III, q. 25, a. 5; Bonawentura, *In III Sent.* d. 9, a. 1, q.3.

⁶ A. ADAM. *Corso di liturgia*, 335.

⁷ Rola słowa *martyria* w Ewangeliach. Por. J 5,37; 1,7-8. Apostołowie po zmartwychwstaniu stają się świadkami tego, co widzieli i co przeżyli przy Nim (Łk 24,48; Dz 1,22).

Sposób czci relikwii został w Kościele określony. Relikwie dzieli się na dwie grupy. Jedną tworzą części ciała świętego, a drugą to wszystko, co było w kontakcie z tym ciałem. Obie są dla nas ważne. Ze względu na niektóre nadużycia, jakie zaistniały w przeszłości, Kościół każe nam bardzo dbać o autentyczność relikwii. Często lepiej zrezygnować z ich posiadania, niż posiadać relikwie z niepewnego źródła.

Ważny jest także sposób przechowywania relikwii. Ponieważ wierni powinni móc ich dotykać, ze czcią je całować, muszą znajdować się w odpowiednich naczyniach, czyli relikwiarzach. Te z kolei, choć spełniają podobną rolę, powinny się jednak wyraźnie różnić od monstrancji służących do kultu eucharystycznego. Powinny także spełniać kryteria estetyki i przyzwoitości.

Relikwie, aby spełniały swoją rolę, powinny być w zasięgu wiernych, aby mogli je uczcić. Często cenne relikwiarze umieszcza się w bezpiecznych miejscach, z dala od ludzi, ale w ten sposób zaprzecza się podstawowej roli, jaką mają do spełnienia w społeczności wiernych. Przepisy kościelne mówią obecnie o umieszczaniu relikwii pod ołtarzem lub na specjalnym tronie obok ołtarza. **Nie wolno umieszczać relikwii na mensie ołtarzowej** lub w bezpośredniej bliskości tabernakulum⁸. Praktyka duszpasterska każe je umieszczać w ścianach wzdłuż nawy kościoła lub w innych miejscach, gdzie można ich łatwo dotknąć i je ucałować.

Sposób uczczenia relikwii to przede wszystkim dotknięcie z wiarą, ucałowanie ze czcią, okadzenie i zapalenie światła przy nich. Relikwiami można także błogosławić. Należy tu także pamiętać, że przedmiotem naszej czci jest ostatecznie Chrystus, który poprzez świętego objawił się w konkretnym czasie i pozostawił świadectwo. Czcimy to, co zostało uświęcone przez Chrystusa.

⁸ Niestety, takie zwyczaje rozpanoszyły się w Polsce i widać je często nawet podczas głównych obchodów ku czci świętych, takich jak procesja św. Wojciecha czy św. Stanisława.

SYMBOLIKA RELIKWIARZA

Relikwiarz św. Małgorzaty Marii Alacoque został przygotowany specjalnie z okazji nawiedzenia naszych wspólnot. Miał on wyrażać doświadczenie mistyczne naszej Świętej, związane szczególnie z jej objawieniami.

Korpus relikwiarza stanowi regularna bryła, która w symbolice chrześcijańskiej często oznacza stworzenie, wszechświat. Podkreślają to także drobne dekoracje, przypominające ciała niebieskie.

Na bryle relikwiarza znajdują się jednak czarne plamy i pewne ubytki, które niejako burzą jej piękno i harmonię. Stworzenie nosi bowiem na sobie ślady skutków grzechu, które sprzeciwiają się porządkowi ustanowionemu przez samego Boga.

Całe stworzenie, mimo grzechu człowieka, obejmuje Serce Zbawiciela. Z tego Serca się ono rodzi i w Nim się odnawia (por. Iz 54,8). To Ono jest prawdziwym centrum całego stworzenia. A jest to Serce naznaczone ofiarą, przez którą dokonano się odkupienie, czyli naprawienie „grzechowej szkody”. Dzieło odkupienia, symbolizowane krzyżem koronującym całość kompozycji, jawi się jako moment najbardziej doniosły w historii zbawienia. Gorejące Serce Zbawiciela odnawia świat.

Przypatrzmy się jeszcze bardziej temu Sercu. Ono przerasta wymiary stworzenia, bo jest to Serce Boga-Człowieka Jezusa Chrystusa. Jednocześnie jest ściśle związane ze stworzeniem. Z tego Serca Boga wyłonił się świat, a w nim Bóg Ojciec stworzył Serce swojego Syna, Jezusa Chrystusa, który był prawdziwym człowiekiem. Przez Nie objawia się miłość Ojca do człowieka i do wszelkiego stworzenia, bo Jezus został posłany na świat przez Ojca. Na naszym relikwiarzu symbolizują to ręce dające Serce, wkładające je w świat. To ręce Ojca. A żar miłości Ojca i Syna symbolizowany jest przez płomień Ducha Świętego, wydobywający się z Serca. To ten żar odnawia i przemienia wszystko, jak złoto w tyglu.

Do realizowania tego dzieła Zbawiciel szuka współpracowników. Potrzebuje każdego ludzkiego serca, bo miłość można najskuteczniej przekazywać właśnie z serca do serca. Pan Jezus mówił o tym do św. Małgorzaty Marii Alacoque 27 grudnia 1673 roku. Widzenie z tego dnia związane było także z symbolicznym gestem: Pan Jezus włożył jej serce do swojego rozpalonego Serca, aby zapalić je podobną miłością. Odtąd Małgorzata Maria będzie się stawać coraz bardziej gorliwą apostołką Bożej Miłości w świecie. Ponieważ to i następne doświadczenia mistyczne Świętej przemieniły ją całkowicie i stały się fundamentem jej postawy apostołskiej, właśnie to widzenie zostało ukazane na relikwiarzu w postaci małego serca wkładanego do Serca Zbawiciela. W tym małym sercu mieści się kapsułka z relikwiami św. Małgorzaty Marii. Zanurzenie w Sercu Jezusa Chrystusa streszcza postawę naszej Świętej, która w ten sposób pomagała i nadal pomaga Chrystusowi w realizacji dzieła wynagrodzenia.

Relikwiarz wyraża także wiarę i ideały naszego Zgromadzenia – Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego. Stajemy przy św. Małgorzacie Marii, aby nam pomogła w przemienianiu naszych serc. Również jako wspólnota sercańska wzywamy naszego patrona, św. Jana Ewangelistę, naszego założyciela, sługę Bożego o. Leona Jana Dehona, a także bł. Jana Marię od Krzyża, pierwszego naszego współbrata wyniesionego na ołtarze.

Autorem projektu relikwiarza jest pan Tadeusz Dziegielewski, twórca znany w środowisku kościelnym południowej Polski, podobnie zresztą jak jego ojciec. Wykonał go zaś pan Robert Honza, który prowadzi znaną już od dawna w Krakowie pracownię.

OPIS IKONY ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE

Przy relikwiach św. Małgorzaty Marii w obrzędach nawiedzenia będziemy czcili także jej ikonę. Została ona w tym celu specjalnie zamówiona w jezuickiej pracowni Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Twórców Sztuki Sakralnej „Ecclesia” w Krakowie. Znaczenie ikony i jej symbolikę tłumaczy o. Zygfryd Kot SJ, prezes stowarzyszenia.

Schemat ikonograficzny zastosowany do namalowania przedstawienia Świętej został zaczerpnięty z tradycji bizantyjskiej. Ikona nie stanowi pochwały ani wyniesienia postaci ludzkiej do rangi świętości. Przeciwnie, jest ukazaniem rzeczywistości ziemskiej w duchowym oknie przebóstwienia – ukazania „utraconego raju”, Boskiego Światła. Racjonalność materii zostaje wyniesiona do wyżyn boskości – „utraconego raju”. Ikona staje się przestrzenią transcendencji i niewymowności.

Ukazanie Małgorzaty Marii Alacoque w ten oto sposób nasuwa na myśl przedstawienie symboliczne w blasku niezemskiego światła – na tle złota. Do malowania ikon używano najszlachetniejszych materiałów, stosowano najlepsze techniki. Stąd również ta jest wykonana techniką temperową na złotym pucowanym tle. Złoto oddaje światło, nie pochłania go tak jak czerń. Zarazem jest i nie jest kolorem, jest czystym światłem. Oświeca swoim blaskiem tego, kto się modli przed ikoną.

Barwy brązu, czerwieni oraz zółcienia są dominujące w kolorystyce postaci Świętej – są najbliższe światła. Ich ciepło i intensywność ukazują zjednoczenie z jedynym Światłem, jakim jest zmartwychwstały Jezus Chrystus. To, co ludzkie i materialne, staje się poprzez symboliczny język koloru przebóstwione.

Święta na portrecie (postać ujęta do pasa) została ukazana jako pełna pokory służebnica. Taki obraz nawiązuje do przedstawień na ikonach Zwiastowania Pańskiego. Pochylona głowa Małgorzaty Marii, w nawiązaniu do tego wizerunku, podkreśla służebny stosunek wobec objawionej tajemnicy kochającego Serca Jezusa Chrystusa. Wzrok utkwiony gdzieś w odległą przestrzeń wskazuje na medytacyjną postawę. Człowiek, stając przed tak wielką Tajemnicą, może ją medytować, kontemplować, oddać się całkowicie jej pięknu.

Na piersi Świętej znajduje się obraz z symboliką zranionego serca z krzyżem w płomieniach, a całość otacza korona cierniowa – sens objawienia, które Małgorzata Maria otrzymała 19 czerwca 1675 roku, w oktawie Bożego Ciała. „Ukazując mi swoje Boskie Serce Je-

zus mówił: Oto Serce, które tak bardzo ukochało ludzi, że w niczym nie oszczędzając siebie, całkowicie się wyniszczyło i ofiarowało, aby im okazać swoją miłość. W zamian zaś otrzymuję od większości z nich jedynie niewdzięczność przez nieuszanowanie i świętokradztwa, przez oziębłość i wzgardę, jakie żywią względem Mnie, obecnego w tym Sakramencie Miłości. Jednak jeszcze bardziej boli Mnie fakt, że podobnie odnoszą się do Mnie serca Mnie poświęcone. Przeto żądam od ciebie, aby w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała zostało ustanowione święto szczególnie po to, by uczcić moje Serce przez Komunię świętą i uroczyste akty prześlągnięcia, w celu wynagrodzenia Mu za zniewagi doznane w czasie wystawienia na ołtarzach. Obiecuję ci także, że Moje Serce otworzy się, aby spłynęły z Niego obfite strumienie Jego Boskiej miłości na tych, którzy Mu tę cześć okażą i zatroszczą się o to, by inni Mu ją okazywali.”

Ukazanie objawiającej się miłości Boga jest celem i posłaniem tej ikony. Nie postać, nie materia, która ją określa, ale rzeczywistość objawiającej Miłości przychodzącej do człowieka. Święta, zapatrzona w tę wielką Tajemnicę, swymi dłońmi przekazuje nam to Objawienie jako dar bezcenny. Wszystkie środki artystyczne, które zastosowano, tworząc tę ikonę, mają służyć temu ostatecznemu celowi, będącemu wielką Tajemnicą każdej ikony.

PROGRAM NAWIEDZENIA

RAMOWY PROGRAM NAWIEDZENIA

Relikwie św. Małgorzaty Marii Alacoque nawiedzą wszystkie domy zakonne i parafie, w których pracują księża sercanie. Peregrynacja rozpocznie się w wigilię uroczystości Najświętszego Serca Jezusowego, 28 maja 2008 roku, w domu macierzystym księży sercanów w Krakowie-Plaszowie, a zakończy w grudniu w domu prowincjalnym w Warszawie.

I DZIEŃ (CZWARTEK)

DZIEŃ POWITANIA RELIKWII

- Nabożeństwo powitania relikwii
- Msza święta wotywna o św. Małgorzacie Marii
- Godzina święta
- Modlitwy przez wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii z ucałowaniem jej relikwii

II DZIEŃ (PIĄTEK)

DZIEŃ UCZCZENIA I POŚWIĘCENIA SIĘ NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA

- Msza święta o Najświętszym Sercu Jezusa
- Adoracja Najświętszego Sakramentu, wystawienie obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa
- Nabożeństwo poświęcenia się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa
- Modlitwy przez wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii z ucałowaniem jej relikwii

III DZIEŃ (SOBOTA)

DZIEŃ POKUTY I WYNAGRODZENIA

- Msza święta o Niepokalanym Sercu Maryi
- Dłuższa adoracja wynagradzająca
- Nabożeństwo prześlągalne
- Modlitwy przez wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii z ucałowaniem jej relikwii

IV DZIEŃ (NIEDZIELA)

DZIEŃ DZIĘKCZYNIENIA

- Msza święta z danej niedzieli z nabożeństwem odnowienia poświęcenia się parafii i Najświętszemu Sercu Pana Jezusa
- Nabożeństwo dziękczynne za otrzymane łaski i pożegnanie relikwii

**PROPOZYCJA SZCZEGÓŁOWA
(NP. DLA PARAFII)**

I DZIEŃ (CZWARTEK)

DZIEŃ POWITANIA RELIKWII

- 17.30 Nabożeństwo czuwania i powitania relikwii
(można odmawiać Koronkę do Bożego Serca albo Różaniec)
Uroczysta Msza święta wotywna o św. Małgorzacie Marii
Po Mszy świętej wystawienie Najświętszego Sakramentu, Litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa, modlitwy przez wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii, ucałowanie relikwii
- 19.30-23.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
(indywidualnie albo dla poszczególnych grup parafialnych)
- 23.00 Godzina święta
(prowadzi np. Sercańska Rodzina Świeckich)

II DZIEŃ (PIĄTEK)

**DZIEŃ UCZCZENIA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA
PANA JEZUSA I POŚWIĘCENIA SIĘ**

- 7.00 Msza święta o Najświętszym Sercu Jezusa dla wszystkich
Po Mszy świętej nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusowego, wystawienie do czci obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa, modlitwy wstawiennicze do św. Małgorzaty Marii Alacoque i ucałowanie relikwii
- 9.00 Msza święta dla osób starszych i chorych
Po Mszy świętej nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusowego, modlitwy wstawiennicze do św. Małgorzaty Marii Alacoque i ucałowanie relikwii

Do południa można zorganizować nabożeństwa dla dzieci z ucałowaniem relikwii

Do godziny 16.00 czuwanie indywidualne przy relikwiach

- 16.00 Rozpoczęcie adoracji Najświętszego Sakramentu
Adoracja w milczeniu, okazja do spowiedzi
Jeśli dzieci nie było do południa, można je zaprosić na godz. 16.00 na spowiedź i nabożeństwo z ucałowaniem relikwii, przygotowane specjalnie dla nich.
- 17.30 Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusowego, modlitwy wstawiennicze do św. Małgorzaty Marii Alacoque
- 18.00 Msza święta o Najświętszym Sercu Jezusa z nabożeństwem osobistego poświęcenia się Sercu Jezusowemu, po nabożeństwie ucałowanie relikwii św. Małgorzaty Marii
Po Mszy świętej indywidualna modlitwa przy relikwiach
- 21.00 Apel Jasnogórski dla młodzieży, modlitwy wstawiennicze do św. Małgorzaty Marii Alacoque i ucałowanie relikwii

III DZIEŃ (SOBOTA)

DZIEŃ POKUTY I WYNAGRODZENIA

- 7.00 Msza święta o Niepokalanym Sercu Maryi dla wszystkich, modlitwy wstawiennicze do św. Małgorzaty Marii Alacoque
Po Mszy świętej wystawienie Najświętszego Sakramentu i całodzienna adoracja wynagradzająca. Adorują poszczególne grupy czy stany parafii
- 17.30 Nabożeństwo przebłagalne
- 18.00 Msza święta o Niepokalanym Sercu Maryi dla wszystkich
Po Mszy świętej odnowienie poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi, ucałowanie relikwii św. Małgorzaty Marii

IV DZIEŃ (NIEDZIELA)

DZIEŃ DZIĘKCZYNIENIA

Msze święte według porządku niedzielnego z nabożeństwem odnowienia poświęcenia się parafii Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

15.00

Nabożeństwo dziękczynne za otrzymane łaski i pożegnanie relikwii

CZWARTEK

DZIEŃ POWITANIA RELIKWII

- Nabożeństwo powitania relikwii
- Msza święta wotywna o św. Małgorzacie Marii
- Godzina święta
- Modlitwy przez wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii z ucałowaniem jej relikwii

NABOŻEŃSTWO POWITANIA RELIKWII W PARAFII

W oczekiwaniu na relikwie stwarzamy nastrój modlitewnego skupienia i wyciszenia (np. poprzez tzw. nabożeństwo oczekiwania lub krótkie spotkanie modlitewne, śpiew pieśni religijnych).

Przed przybyciem relikwii formujemy procesję, która wyrusza na miejsce powitania. Ustawiamy ją w następującej kolejności: Krzyż, obok świece, sztandary parafialne, delegacja niosąca relikwie.

Na powitanie mogą zabrzmieć fanfary lub można zaśpiewać podniosłą pieśń.

Po przybyciu do kościoła ustawia się relikwie na odpowiednio przygotowanym „tronie” obok ołtarza. Nigdy nie stawiamy ich na mense ołtarza!

Na liturgiczne powitanie relikwii składają się:

- odczytanie odpowiedniego fragmentu Ewangelii,
- okadzenie relikwii i ołtarza,
- śpiew pieśni ku czci św. Małgorzaty Marii,
- słowa powitania delegata z parafii, a następnie księdza proboszcza,
- złożenie kwiatów przed relikwiami (np. przez dzieci).

Liturgia Mszy świętej zaczyna się od Chwały na wysokości Bogu. Jeśli uczestniczy w niej więcej osób, można odmówić wyznanie wiary.

Dobrze jest przygotować modlitwę powszechną, dostosowaną specjalnie na tę okoliczność, oraz odpowiednie komentarze.

MODLITWY PRZEZ WSTAWIENICTWO
 ŚW. MAŁGORZATY MARIII

Zaleca się odprawianie tego nabożeństwa na zakończenie każdego dnia nawiedzenia.

Pieśń ku czci św. Małgorzaty Marii lub do Serca Pana Jezusa

C: ✠ W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W: Amen.

Krótkie wprowadzenie celebransa

C: Z Ewangelii według św. Jana: J 7,37-39

W ostatnim zaś, najbardziej uroczystym dniu święta, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie – niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza». A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Chwila ciszy. Następnie celebrans kontynuuje:

C: Panie Jezu Chryste, pociągnąłeś do swego Boskiego Serca pokorną służebnicę Twoją św. Małgorzatę Marię i dałeś jej udział w nieprzebranych bogactwach Twojego Serca; upraszamy Cię, byś za Jej wstawiennictwem udzielił nam darów, o które prosimy.

Panie Jezu Chryste, Ty ukształtowałaś serce św. Małgorzaty Marii w swoim Boskim Sercu i uzdolniłaś ją do przekazywania ludziom Jego skarbów. Ta pokorna służebnica Twoja skutecznie przyczyniła się do odnowienia gorliwości i ofiarności we wspólnocie Kościoła, a także pomogła wielu grzesznikom ponownie nawiązać przyjaźń z Tobą.

Prosimy Cię, by wspierała nas w służbie Twojego Królestwa i w wiernym oddawaniu się Tobie. Przez jej wstawiennictwo prosimy Cię o potrzebne łaski.

Śpiew: Święta Małgorzato Mario, uproś za nas, aby Bóg był łaskawy dla nas; Jezusie Najmilejszy, zmiłuj się nad nami.

C: Święta Małgorzato Mario, wyproś nam u Serca Jezusowego łaski, których tak bardzo potrzebujemy.

W: Prosimy cię, św. Małgorzato Mario!

Celebrans podaje wezwania

- O wiarę żywą, ufność dziecięcą i miłość ofiarną,
- O dar modlitwy oraz pełnienia woli Bożej,
- O ukochanie ofiary Mszy świętej,
- O miłosierdzie, przebaczenie i ratunek w pokusach,
- O powstawanie z grzechów i umiejętność unikania okazji do zła,
- O ducha pokuty, umartwienia i ustawiczną postawę skruchy,
- O zwycięstwo nad namiętnościami,
- O nawrócenie wszystkich grzeszników i odstępców od wiary,
- O pociechę dla chorych i cierpiących,
- O łaskę dobrej śmierci,
- O ochłodę dla dusz w czyśćcu cierpiących,
- O gorliwość i świętość dla kapłanów,
- O gorliwość w szerzeniu nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa,
- O królowanie Najświętszego Serca Pana Jezusa w naszej ojczyźnie,
- O zgodę i miłość w naszych rodzinach,

- O potrzebne łaski dla naszych rodzin,
- O wysłuchanie wszystkich próśb naszych.

Odczytanie próśb przekazanych przez wiernych.

Po ich odczytaniu kapłan mówi:

C: Święta Małgorzato Mario, wstawiaj się za nami. Niech za twoją przyczyną Najświętsze Serce Zbawiciela będzie coraz bardziej wielbione i miłowane.

Można odmówić litanie ku czci św. Małgorzaty Marii (patrz Dodatek)

LITANIA

DO ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE

S. 102

Po Baranku Boży kapłan mówi:

C: Módl się za nami, św. Małgorzato Mario!

W. Abyśmy za twą przyczyną zostali wysłuchani.

C: Módlmy się. Panie Jezu Chryste, któryś św. Małgorzacie Marii cudownie objawił niewypowiedziane bogactwa Twego Serca; spraw, abyśmy przez jej zasługi i przyczynę mogli otrzymać łaski, o które pokornie prosimy, i abyśmy Tve Najświętsze Serce z nią i ze wszystkimi świętymi mogli wielbić w niebie na wieki wieków.

W. Amen.

UCAŁOWANIE RELIKWII

W czasie ucałowania relikwii śpiewa się pieśń ku czci św. Małgorzaty Marii lub do Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Na zakończenie udziela się błogosławieństwa w zwykły sposób.

NABOŻEŃSTWO DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA I PROŚBY DO ŚW. MAŁGORZATY MARIII

Nabożeństwo to ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, związane także z prośbami do św. Małgorzaty Marii, może być odprawiane codziennie zamiast poprzedniego, czyli na zakończenie dnia.

WYSTAWIENIE I KRÓTKA ADORACJA

Po chwili ciszy kapłan mówi:

C: Jezu ukryty w Najświętszym Sakramencie, wier-
ny Towarzyszu naszego ziemskiego życia, pragniemy
oddać Ci cześć i uwielbienie słowami litanii do Twego
Najświętszego Serca.

LITANIA DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA S. 97

Po litanii kapłan mówi:

C: Panie Jezus Chryste, Ty uczyniłeś pokorną służeb-
nicę, św. Małgorzatę Marię, współuczestniczką swych
Boskich skarbów i zapewniłeś ją, że będzie mogła nimi
szafować według własnego uznania, dlatego pragniemy
zwrócić się do Ciebie o potrzebne łaski przez jej wstawien-
nictwo.

Święta Małgorzato Mario, prosimy cię, wyproś nam
u Najświętszego Serca łaski, których tak bardzo potrzebu-
jemy. O św. Małgorzato Mario, usłysz wołania nasze!

O wiarę żywą, ufność dziecięcą i miłość ofiarną,

W: Prosimy cię, św. Małgorzato Mario!

Celebrans podaje wezwania:

- O dar modlitwy oraz pełnienia woli Bożej,
- O ukochanie ofiary Mszy świętej,
- O miłosierdzie, przebaczenie i ratunek w pokusach,
- O powstawanie z grzechów i unikanie okazji do zła,
- O ducha pokuty, umartwienia i ustawiczną skruchę,
- O zwycięstwo nad namiętnościami,
- O nawrócenie wszystkich grzeszników i odstępców,
- O pociechę dla chorych i cierpiących,
- O łaskę dobrej śmierci,
- O ochłodę dla dusz w czyścicu cierpiących,
- O kapłanów gorliwych i świątobliwych,
- O gorliwość w szerzeniu nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa,
- O królowanie Najświętszego Serca Pana Jezusa w naszej ojczyźnie,
- O zgodę i miłość w naszych rodzinach,
- O potrzebne łaski wypływające z Jezusowego Serca dla naszych rodzin,
- O wysłuchanie wszystkich prośb naszych.

*Odczytanie prośb podanych przez wiernych.**Po ich odczytaniu kapłan mówi:*

C: Święta Małgorzato Mario, błagamy z bezgraniczną ufnością o wysłuchanie przedstawionych prośb. Niech przez twoje orędownictwo za nami Boże Serce raczy nam ich udzielić, aby przez twoją przyczynę Najświętsze Serce Zbawiciela było coraz bardziej wielbione i miłowane.

LITANIA
DO ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE S. 102

Po Baranku Boży kapłan mówi:

C: Módl się za nami, św. Małgorzato Mario!

W: Abyśmy za twą przyczyną zostali wysłuchani.

C: Módlmy się: Panie Jezu Chryste, któryś niewypowiedziane bogactwa Twego Serca św. Małgorzacie Marii cudownie objawił, spraw, abyśmy przez jej zasługi i przyczynę mogli otrzymać łaski, o które w tej nowennie prosimy, i abyśmy Twe Najświętsze Serce z nią i ze wszystkimi świętymi wielbili w niebie na wieki wieków.

W. Amen.

BŁOGOSŁAWIENSTWO EUCHARYSTYCZNE

UCAŁOWANIE RELIKWII

GODZINY ŚWIĘTE

WSTĘP

Nabożeństwo Godziny świętej jest jedną z praktyk religijnych ku czci Najświętszego Serca Jezusowego, związanych z objawieniami św. Małgorzaty Marii Alacoque w Paray-le-Monial. Podczas trzeciego objawienia (prawdopodobnie 2 lipca 1674 roku) z ciała Chrystusa odzianego chwałą, mającego pięć ran jaśniejących jak słońce, wydobywały się płomienie, zaś Jego otwarta pierś, podobna do rozpalonego pieca, ukazywała kochające i pociągające Serce. Jezus, skarżąc się na ludzką oziębłość i niewdzięczność za swą miłość, domagał się zadośćuczynienia i wynagrodzenia, szczególnie przez częste przyjmowanie Komunii Świętej, zwłaszcza w pierwsze piątki miesiąca, oraz odprawianie Godziny świętej. Chrystus prosił Małgorzatę Marię, by każdej nocy z czwartku na piątek (godzinę przed północą) rozważała Jego mękę w Ogrodzie Oliwnym, aby wyjednać miłosierdzie Boże dla grzeszników oraz „złagodzić gorycz”, której doznał z powodu opuszczenia przez apostołów (Mt 26,40). Ta początkowo prywatna praktyka została wkrótce rozszerzona w Kościele i zalecana była przez wielu papieży do prywatnego lub publicznego odprawiania. Zawsze ma charakter wynagradzający, związany z tajemnicami pasyjnymi i z sakramentem Eucharystii.

W *Modlitewniku sercańskim* są dwa schematy nabożeństwa Godziny świętej (str. 126 i 138). W niniejszej propozycji zatrzymano się przy tajemnicy Eucharystii, bowiem ten aspekt nabożeństwa do Najświętszego Serca Jezusowego jest mocno podkreślany przez naszą Świętą, a także przez założyciela naszego Zgromadzenia o. Leona Jana Dehona, dla którego Chrystus w Eucharystii ciągle żyje, kocha i cierpi. W obliczu relikwii św. Małgorzaty Marii przypomnijmy sobie zaproszenie Jezusa skierowane do niej w czasie pierwszego wielkiego objawienia, 27 grudnia 1673 roku, kiedy to otoczona Boską obecnością została zaproszona przez Jezusa do zajęcia miejsca, które zajmował Jan Apostoł w czasie Ostatniej Wieczerzy. Boskie Ser-

ce płonęło wtedy wielką miłością ku niej i ku wszystkim ludziom. Jezus objawił Małgorzacie Marii wspaniałość swojej miłości oraz niezbadane tajemnice Najświętszego Serca. Niech Jego łaska sprawi, by to przypomnienie i rozważanie największego daru Jego miłości, za wstawiennictwem tej Świętej, pogłębiło nasze przekonanie, że wielką, odwieczną miłością jesteśmy ukochani (por. Jr 31,3).

Pieśni czy podział i czas rozważań pozostają w gestii prowadzącego lub odprawiającego Godzinę świętą

GODZINA ŚWIETA – TAJEMNICA EUCHARYSTII

EUCHARYSTIA UAKTUALNIA MIŁOŚĆ PANA

C: 19 czerwca 1675 roku, klęcząc przed Najświętszym Sakramentem, św. Małgorzata Maria usłyszała słowa Jezusa ukazującego Boskie Serce: „Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że niczego nie oszczędziło, aż do wyczerpania i wyniszczenia się, by im dać dowody swojej miłości”. Podczas pierwszego wielkiego objawienia powiedział Pan: „Moje Boskie Serce goreje tak wielką miłością ku ludziom, a zwłaszcza ku tobie, że nie może już powstrzymać w sobie płomieni tej gorącej miłości”. Oto niektóre teksty z Pisma Świętego ukazujące tajemnicę Jezusowej miłości: „Jezus wiedząc, że nadeszła godzina Jego, by przeszedł z tego świata do Ojca, umiłowaławszy swoich na świecie, do końca ich umiłował” (J 13,1). Takie słowa wypowiedział umiłowany uczeń, św. Jan Apostoł, zaczynając opis zdarzeń Ostatniej Wieczerzy. Adresatem tego umiłowania Chrystusa ma prawo czuć się każdy z nas, ty i ja. Jezus zaprasza wszystkich słowami ustanawiający-

mi Eucharystię: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje... Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza” (Mt 26,26-28). To ostateczne oddanie się do dyspozycji wszystkich poprzedziło zaproszenie do bliskości i odpoczynku przy Nim, w szkole Jego Serca: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mt 11,28). Na pewno chodzi tu nie tylko o zmęczonych codziennym zmaganiem się o dobro, ale i o tych, których słabość i grzech obezwładnia i wyniszcza. On przecież ma moc zniszczenia grzechu: „Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów – rzekł do paralityka: Mówię ci: wstań, weź swoje łoże i idź do swego domu” (Mk 2,10-11).

Jego miłość do ludzi jest miłością Stwórcy do stworzenia. „Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem” (J 15,9). A Ojciec umiłował Chrystusa „przed założeniem świata” (J 17,24), a więc miłością odwieczną. Prośba Jezusa przed męką i śmiercią w zakończeniu Modlitwy Arcykapłańskiej brzmi: „aby miłość, którą Ty Mnie umiłowalesz, w nich była i Ja w nich” (J 17,26). Tym stwierdzeniem św. Jan Ewangelista kończy relację o Ostatniej Wieczerzy. Potem nastąpi już tylko urzeczywistnienie oddania się z miłości do Ojca i do ludzi przez bolesną mękę, śmierć na krzyżu i przebicie boku: „jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok, a natychmiast wypłynęła krew i woda” (J 19,34).

Tym zdarzeniem wypełniły się słowa wypowiedziane przez Jezusa w rozmowie z Nikodemem: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał,

aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony” (J 3,16-17). To powinno ludzi przekonać o niezmierzonej miłości naszego Boga do nas. Jezus zwrócił uwagę apostołów na tę ofiarę swojego życia, kiedy w Wieczerniku powiedział: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15,13). Apostoł Narodów wzmacnia tę wypowiedź Chrystusa w Liście do Rzymian: „Chrystus bowiem umarł za nas, jako za grzeszników... A nawet za człowieka sprawiedliwego podejmuje się ktoś umrzeć tylko z największą trudnością... Bóg zaś okazuje nam swoją miłość właśnie przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyżśmy byli jeszcze grzesznikami” (5,6-8). Dlatego św. Paweł, a za nim również o. Dehon, tak określają swoją życiową orientację: „obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” (Ga 2,20). O to też chodziło św. Małgorzacie Marii, by wszyscy mogli poczuć takie przekonanie wiary w swoich sercach i ze św. Janem powiedzieć: „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam” (1 J 4,16).

Śpiew

EUCHARYSTIA UMACNIA W MIŁOŚCI

C: Sprawowanie, przyjmowanie i adorowanie Najświętszego Sakramentu są istotne w kulcie Serca Jezusowego, zarówno w orędziu z Paray-le-Monial, jak i u o. Dehona oraz w nauce Kościoła. Sakrament ten umożliwia nam ze-

spolenie z Chrystusem (por. KKK 1382), a przez to staje się źródłem prawdziwego życia Kościoła (por. KKK 1324nn.). Antyfona na wejście Mszy świętej o Najświętszym Sercu Jezusa brzmi: „Zamysły Jego Serca trwają poprzez pokolenia, aby ocalić od śmierci życie tych, którzy Mu ufają i żywić ich w czasie głodu” (por. Ps 33,11.19). Natomiast prefacja z tej liturgii głosi: „On wywyższony na krzyżu, w swojej nieskończonej miłości ofiarował za nas samego siebie. Z Jego przebitego boku wypłynęły krew i woda, i tam wzięły początek sakramenty Kościoła, aby wszyscy ludzie pociągnięci do otwartego Serca Zbawiciela z radością czerpali ze źródeł zbawienia”. Złączenie z Jezusem, które umożliwia Eucharystia, jest szansą owocnego życia: „Trwajcie we mnie, a Ja w was będę trwać. Podobnie jak latorośl nie może przynieść owocu sama z siebie – jeśli nie trwa w winnym krzewie – tak samo i wy, jeśli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić” (J 15,4-5). Dlatego „W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu święta Jezus wstał i zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie – niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Rzeki wody żywej popłyną z jego wnętrza»” (J 7,37-38), a Samarytance powiedziała: „O, gdybyś знаła dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: «Daj Mi się napić», to prosiłabyś Go, a dałby ci wody żywej” (J 4,10). Te teksty można zawsze łączyć z tajemnicą Eucharystii. Szczególną wymowę mają jednak wypowiedzi Pana w synagodze w Kafarnaum, kiedy zapowiadał niewyobrażalny dar Jego Ciała i Krwi jako pokarm

i napój: „Zabiegajcie nie o ten pokarm, który niszczeje, ale o ten, który trwa na życie wieczne, a który da wam Syn Człowieczy, Jego to bowiem pieczęcią swą naznaczył Bóg Ojciec... Albowiem chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i życie daje światu... Ja jestem chlebem życia. Kto do Mnie przychodzi, nie będzie łaknął; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie... Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, wydane za życie świata... Jeśli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim... Kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie” (J 6,27nn.). To źródło nowego życia może przez naszą ludzką słabość czy złośliwość stać się czymś uwłaczającym Bogu i ściągającym potępienie na człowieka. Dlatego św. Paweł upomina wierzących w Koryncie: „kto spożywa chleb lub pije kielich Pański niegodnie, winny staje się Ciała i Krwi Pańskiej. Niech przeto człowiek baczy na siebie samego, spożywając ten chleb i pijąc z tego kielicha. Kto bowiem spożywa i pije, nie zważając na Ciało Pańskie, wyrok sobie spożywa i pije” (1 Kor 11,27-29).

Nauka Kościoła o Najświętszej Eucharystii jest ogromnie bogata. Jej bogactwo winno nas inspirować do pogłębiania tej tajemnicy i jej związku z czią Najświętszego Serca.

Również ostatni papież (Jan Paweł II i Benedykt XVI) motywują nas do odnawiania się w tej pobożności, bo jedynie dzięki niej może się dokonywać prawdziwa reforma Kościoła i wzmocnienie wierności jego misji w dzisiejszym świecie. O tym kiedyś została pouczona i z wielkim entuzjazmem wypełniała swe posłannictwo Święta. Z Apostołem Narodów winniśmy zgiąć kolana i prosić usilnie za cały świat, a szczególnie za osoby wybrane i Bogu poświęcone:

„Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości zakorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość (kosmiczny wymiar dzieła zbawczego), i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Boga” (Ef 3,17-19).

Śpiew

SPEŁNIONE OBIETNICE

C: W pismach św. Małgorzata Maria Alacoque zanotowała 12 obietnic, które w jej przekonaniu pochodzą od Zbawiciela. Czczyciele Najświętszego Serca ufają, że słowo Boże w sercu wierzącego człowieka i przez niego staje się rzeczywistością ludzkiej historii, bo „słowo Boga naszego trwa na wieki” (Iz 40,8). Ufni w pośrednictwo naszej Świętej, przy jej relikwiach wołajmy do Boga Miłości:

1. Obiecałeś dać łaski potrzebne w każdym powołaniu. Tak bardzo potrzeba nam siły, zapału i wierności, byśmy obowiązkowi naszego stanu kapłańskiego, zakonnego

czy świeckiego mogli dobrze wypełnić...

2. Zgoda i pokój będą panować w naszych rodzinach. Wiesz, jak zagrożona jest dzisiaj miłość małżonków, rodziców do dzieci i dzieci do rodziców. Daj nam prawdziwe ogniska domowe...

3. Sam masz być pociechą we wszelkich smutkach i utrapieniach. Szaleńczo gonimy za rozrywką, przyjemnością i spełnieniem marzeń. A tak bardzo jesteśmy wylęknieni, smutni, labilni, zrozpaczeni, chorzy psychicznie. Bądź pociechą wszystkich słabych, zawiedzionych i zniechęconych...

4. Masz być naszą najbezpieczniejszą ucieczką w życiu, a szczególnie w godzinę śmierci. Człowiek przeżywa dzisiaj wiele rozczarowań powodowanych systemami społecznymi i politycznymi oraz różnymi instytucjami, także Twoim Kościołem. Nie opuszczaj zepchniętych na margines społeczny, osamotnionych, emigrantów, na próżno poszukujących sprawiedliwości i przygarnij nas wszystkich na progu doczesności i wieczności...

5. Twoje błogosławieństwo ma towarzyszyć wszystkim naszym zamiarom i sprawom. Tak często nasze wysiłki idą na marne, tak łatwo rezygnujemy napotykając trudności i zadowalamy się przeciętnością. Daj nam trwałą świadomość Twojej obecności i Twojego błogosławionego współdziałania...

6. W Twoim Sercu grzesznicy mogą znaleźć źródło i morze niewyczerpanego miłosierdzia. Skłonny mi do grzechu i niestety grzeszącymi jesteśmy. Pomóż nam nie uciekać

od przyznania się do winy, pomóż szczerze wołać o Twoje nieustanne miłosierdzie...

7. Dusze oziębłe uczyn gorliwymi. Z wygody i przyzwyczajenia do grzechu nie mamy ochoty na podejmowanie prób wewnętrznej przemiany i prawdziwego nawrócenia. Nie odwracaj się od nas i pobudzaj nas do gorliwej służby Bogu i ludziom...

8. Niech dusze gorliwe szybko dostąpią doskonałości. Świętość, do której zostaliśmy powołani na chrzcie świętym, nie jest cenioną wartością w świecie konsumpcji i hedonizmu. Zachwycaj nas bogactwem Twojej łaski i prawdy...

9. Zlej błogosławieństwo na te domy, w których obraz Boskiego Serca będzie zawieszony i czczony. Zeświecczenie naszego społeczeństwa jest ogromne, dlatego wieszanie pobożnych obrazów w mieszkaniach nie jest modne. Odmieniaj nasze serca i daj nam większe zaufanie do wartości sakramentów i sakramentaliów...

10. Daj kapłanom moc kruszenia serc najzatwardziałszych. Sam znasz najlepiej tych, których powołałeś, wiesz o ich ograniczeniach i apostołskiej gorliwości. Daj im doświadczyć mocy Twojego słowa i łaski Twojego sakramentu w ich posługiwaniu...

11. Zapisz w swoim Sercu imiona osób, które rozpowszechniają nabożeństwo do Twojego Serca i zachowaj je w Nim na zawsze. Trudno nam uwierzyć, że nasza małość i ograniczoność jest Ci potrzebna, że się chcesz nami posłużyć w budowaniu Królestwa Twego Serca. Przełam

w nas te obawy i daj odwagę świadczenia wszędzie o Twojej wiernej miłości i miłosierdziu do każdego człowieka i całego świata...

12. Z nadmiernego miłosierdzia Twojego Serca obiecałeś wszystkim przystępującym przez dziewięć z rzędu pierwszych piątków miesiąca do Komunii Świętej dać ostateczną łaskę pokuty, tak że nie umrą bez łaski uświęcającej ani bez sakramentów, i że Serce Twoje będzie dla nich bezpieczną ucieczką w godzinę śmierci. Wiele trudności piętrzy się na drodze naszej wiary i pobożnych praktyk. Usuśwaj naszą pychę i tendencję do samozbawienia. Ucz nas ciągle pokornego i radosnego zawierzenia Twojej Miłości i nieustrudzonej współpracy z Twoją zbawczą łaską...

Śpiew

Opracował ks. Antoni Ulaczyk SCJ

GODZINA ŚWIĘTA – Z TRADYCJI SIÓSTR WIZYTEK

C: „Jezus wyszedł i udał się na Górę Oliwną; towarzyszyli Mu także uczniowie. Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: «Módlcie się i czuwajcie, abyście nie ulegli pokusie». A sam oddalił się od nich i padłszy na kolana, modlił się: «Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ten kielich ode Mnie. Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie». Wtedy ukazał Mu się Anioł i umacniał Go. Pograżony w udreće jeszcze usilniej się modlił, a Jego pot stawał się podobny do kropel krwi, które spływały na ziemię. Wstawszy od modlitwy poszedł do uczniów, lecz zastał ich śpiących. «Nie mogliście jednej godziny czuwać ze mną?...»” (Łk 22,39-45).

W klasztornej kaplicy sióstr wizytek w Paray-le-Monial św. Małgorzata Maria czuwała pograżona w pokornej modlitwie. Czuwała... Wtedy właśnie Boski Mistrz odsłonił przed nią swój Bok Najświętszy, włócznią szeroko otwarty, i rzekł: „Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że niczego nie szczędziło, aż do wyczerpania i wyniszczenia się..., a w zamian od większości z nich doznaje tylko niewdzięczności, pogardy i zapomnienia...”.

Miłość Jego zlekceważona, wzgardzona, odepchnięta, szuka schronienia w miłujących sercach stworzeń. Jezus liczy na nas. Otoczmy Go miłością wynagradzającą za grzechy całego świata, które ranią Jego Boskie Serce wydane w ofierze za całą ludzkość. Bądźmy wierni Chrystusowi w tej godzinie czuwania. Nie myślmy o własnych korzyściach, lecz otwórzmy się na wymagania Jego miłości.

Trwajmy przed Panem, zapewniamy Go o naszej miłości... Tysiące grzechów uderza w to Serce tak miłosierne. Okażmy, że potęga miłości jest mocniejsza od złości i nienawiści grzechu.

Zbliźmy się do Niepokalanego Serca Maryi. W tym Sercu najczystszym i najściślej zjednoczonym z Sercem Jezusa przeżyjmy tę godzinę modlitewnego czuwania.

Śpiew

C: Pan Jezus, Syn Boży, okazał nam miłość swoją, oddając życie za nas, owce swoje. „Nikt nie ma większej miłości od tego, który życie swoje oddaje za swoich braci...”.

Boski Zbawiciel wymaga od członków Mistycznego Ciała współpracy w spełnianiu dzieła Odkupienia. Zaiste, wielka to tajemnica, trzeba rozważać ją bez końca. Skoro zbawienie wielu ludzi zależy od modlitw i dobrowolnych umarwień członków Mistycznego Ciała Jezusa Chrystusa, błagajmy Go w ich intencji.

Błagamy Cię, Panie, w imieniu własnym i braci, przebac nam grzechy nasze. Pozwól nam trwać przy Twoim Najświętszym Sercu i wczuwać się w Twój ból ogrójcowy. Ofiarujemy Tobie, a z Tobą Ojcu, ogrom Twoich cierpień i tę naszą część bólu, jako kropelkę wody w kielichu Twej męki za wszystkich grzeszników.

Włączamy się w wynagrodzenie Twoje i w imieniu wszystkich ludzi:

W: Przepraszamy Cię, Najświętsze Serce Jezusa!

C: Za grzechy obojętności i niewiary,

Celebrans podaje wezwania

- Za myśli złe, nieżyczliwe, podejrzliwe,
- Za niegodziwe plany skierowane przeciw bliźnim,
- Za myśli grzeszne, nieczyste, nielicujące z godnością dzieci Bożych,
- Za mowę porywczą, kłótniawą, nabrzmiałą złością i gniewem, godzącą w dobre imię bliźniego,
- Za mowę gorszącą dzieci, powodującą grzech cudzy,
- Za mowę kuszącą do grzechu,
- Za odmawianie Ci czasu na spotkania modlitewne,
- Za niespełnianie niedzielnego obowiązku uczestniczenia we Mszy świętej,
- Za opuszczanie dziękczynienia po Komunii Świętej,
- Za brak należynej czci dla Eucharystii, za bluźnierstwa i zgorszenia,
- Za grzechy tych, którzy odeszli od Ciebie, Źródła życia i świętości,
- Za tych, którzy wzgardzili Twoim Najświętszym Sercem,
- Za winy tych, którzy utrudniają życie religijne,
- Za niezachowywanie przykazań Bożych,
- Za zabójstwa nienarodzonych,
- Za grzechy pijaństwa, narkomanii i niemoralności,
- Za wszystkie winy i grzechy nasze.

C: Boski Zbawicielu, tak bardzo raniliśmy Twoje Najświętsze Serce. Przebacz nam nasze winy i umocnij

nas na drogach Twoich, abyśmy postępowali według prawa Twojego, by pokusy nie chwiały nami, jak wiatr trzcina. Wszystko możemy w Tobie, który nas umacniasz! Postanawiamy, jeżeli sumienie upominać nas będzie, korzystać z Twojego miłosierdzia w sakramencie pokuty i pojednania z Tobą. Chcemy zawsze żyć w Twojej łasce i miłości, trwać przy Twoim Sercu, błagać o miłosierdzie dla świata i o przebaczenie za grzechy ludzkości. Złącz to pokorne wynagrodzenie, które Ci ofiarujemy, z zasługami Twego Najświętszego Serca i przyjmij je łaskawie. Amen.

Śpiew

C: „I wyprowadzili Go, żeby Go ukrzyżować” (por. Mt 27,31). I wyprowadzili Cię, Jezu, na wąskie, zatłoczone ulice... Gdy szedłeś drogą, przesywały Cię złe spojrzenia, ścigały wrogie okrzyki. Wypędzili Cię z miasta, ubiczowanego, z cierniową koroną na głowie, uginającego się i padającego pod ciężarem krzyża.

W końcu zawisłeś na tym twardym drzewie krzyża, odarty z szat, znieważony. Oprawcy z zadowoleniem sycili się widokiem Twoich męczarni. A Ty spoglądałeś w miejsce, gdzie stał tłum, skąd padały ku Tobie obraźliwe słowa.

Jezu, Ty wiesz, że ten lud był zwiedziony przez oprawców, którzy zręcznie nim manipulowali. Ludzie oszukiwani pałają gniewem, nie pamiętają dokonanego dobra. Nie zważają na to, w jakich okolicznościach i w czyje imię je czyniono. Nie widzą szczęścia, jakie wniosło w życie ludzi. Wszystko, co mówiłeś i czyniłeś, Panie Jezu, w osądzie ludzkim zostało obrócone przeciwko Tobie. O, gdybyście wiedzieli

– mówił Jezus – gdybyście znali moc miłości, która Mnie obezwładniła i zaprowadziła na krzyż! Gdybyście wiedzieli, że właśnie wtedy rozchyliła się zasłona prorocтва: „Myśmy Go uznali za skazańca, chłostanego przez Boga i zdeptanego. Lecz On był przybity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy” – prosilibyście: odpuść nam nasze winy.

W: Odpuść nam nasze winy!

Celebrans podaje wezwania

- Jezu, wiemy, jak wiele łez płynie w rozerwanych małżeństwach i rozbitych rodzinach.
- Jezu, wstydzimy się zaniedbanych spowiedzi wielkanočných.
- Jezu, boleśnie przeżywamy zalew kłamstwa i nieuczciwości w radiu, telewizji i prasie.
- Jezu, głęboko odczuwamy dramat sumień zdeprawowanych przez kradzieże.
- Jezu, świadomi naszych osobistych grzechów, błagamy...

C: Najmiłosierniejszy Jezu, wejrzyj na swój lud, który błaga Cię o przebaczenie. Przygarnij go do swego miłosiernego Serca. Amen.

Śpiew

C: Jezu konający na krzyżu, konający tak po ludzku, jak każdy człowiek odchodzący ze świata, któremu pozostała już tylko walka o każdy oddech. Na Twojej twarzy wystąpił śmiertelny pot. Oczy zalane krwią szukały Matki.

Jej widok potęgował w Twoim Sercu głęboki ból. Słyszałeś szloch Magdaleny zagłuszany dziką wrzawą wrogów, kpiących z Ciebie. Radowali się dokonaniem dziełem. Nie uszanowali godzin Twego ciężkiego konania. Zbezczeszcili majestat śmierci. Tak też bezczeszczono śmierć w obozach zagłady, gdy człowiek podniósł rękę na drugiego człowieka. Jezu, mogłeś zejść z krzyża i ukarać oprawców szydzących z Ciebie. Nie wykorzystałeś Twych możliwości. Do końca trwałeś w pokornej postawie żertwy ofiarnej, za życie świata i dusz.

Palilo Cię, Jezu, pragnienie fizyczne, lecz jeszcze bardziej pragnienie dusz. Spojrzeniem swoim sięgałeś w przyszłość i widziałeś, że owoce Twej Ofiary będą niewspółmierne do niej. Wiedziałeś, że wiele dusz odrzuci łaskę Twego zbawczego wysiłku i odejdzie od Ciebie. Co za ból!

W ręce Ojca oddałeś Twojego ducha, trawionego pragnieniem dusz, pragnieniem serc, które włączyłyby się w trud przyprowadzenia dusz do Ciebie. I na nas skierowałeś z krzyża swoje oczy. Na nas też zwracają się dziś Twoje oczy z tabernakulum i słyszymy przejmujące wyznanie: „Pragnę!...”. Co Ci odpowiemy?

O Jezu, pomóż nam iść wiernie drogą na wyznaczone nam przez Ciebie miejsce w wielkiej rodzinie ludzkiej. Pomóż nam rozpoznać Ciebie i pomagać Ci we wszystkich braciach, współtowarzyszach naszego pielgrzymowania, bo byłoby to kłamstwo, gdybyśmy płakali u stóp Twego krzyża, a nie szli za Tobą, który żyjesz w każdym człowieku.

W: Pomóż nam budować Królestwo Twojej miłości!

Celebrans podaje wezwania

- W swoim własnym sercu i w sercach naszych braci.
- W rodzinie, w miejscu pracy, w kontaktach z ludźmi.
- W przedszkolach, w szkołach i na uniwersytetach.
- W szpitalach, sanatoriach i w domach opieki społecznej.
- W salach sądowych i w więziennych celach.
- W stosunkach sąsiedzkich i międzyludzkich.
- W Twoim świętym Kościele.
- W sercu każdego z nas.

C: Jezu najmiłosierniejszy, błagamy Cię przez Najświętsze Serce Twoje konające na krzyżu, przez bok Twój Najświętszy włócznią otwarty, z którego wypłynęła krew i woda, źródło życia i świętości, i przez boleści Matki Twojej Niepokalanej: obmyj we krwi Twojej wszystkich grzeszników i nas biednych. Niech rany Twoje będą wyryte w naszych sercach, abyśmy zawsze umieli widzieć w nich Twoją miłość i ofiarę.

Na krzyżu, Boski Zbawicielu, zachowałeś taką godność w cierpieniu, że nawróciło to współszkazańca wiszącego obok Ciebie, który odkrył w Tobie Boga, mimo że byłeś tak bardzo umęczony. Spraw, aby z Twego krzyża czerpali moc i pokój ludzie utrudzeni, doświadczeni mękami choroby, konający, krzywdzeni i spychani na margines życia, a czciciele Twego Serca mogli mieć udział w obietnicach Twoich błogosławieństw.

Przyjmij, o Jezu, to nasze wynagrodzenie za zniewagi wyrządzone Tobie i okaż nam miłosierdzie. Święta Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

Śpiew

*Opracowano na podstawie: Modlitewnik
Straży Honorowej Przez Serce, z Sercem
i w Sercu Jezusa, Kraków 1995, s. 44-55.*

GODZINA ŚWIĘTA – TAJEMNICA WIELKIEGO CZWARTKU

MODLITWA WPROWADZAJĄCA

C: O Najmiłosierniejszy Zbawicielu, do stóp Twoich padamy na kolana, by odpowiedzieć na prośbę rzuconą apostołom: „Pozostańcie tu i czuwajcie ze Mną”, a także by nie usłyszeć Twego delikatnego wyrzutu: „Tak to jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną”.

Napełnij, o Panie, serca nasze ogromem nienawiści do grzechu i ducha niewdzięczności, za które cierpiałeś śmiertelne katusze. Napełnić je racz wielką miłością ku Tobie, który dlatego, żeś nas ukochał miłością nieskończoną, na siebie wzięłeś nasze winy, aby przez Twoją mękę człowieczą zadośćuczynić Ojcu Niebieskiemu i nas z Nim pojednać.

A Ty, o boleściwa Matko Boża, przez niezmierzone trwogi ducha, którymiś udęczona była, kiedy Jezusa, Syna Twego, śmiertelne nękały katusze, wyjednać racz nam łaskę, byśmy się z Tobą modlili, z Tobą i z Synem Twoim cierpieli i szczęśliwych skutków Jego męki z obfitością dostąpić mogli. Amen.

Pieśń: Nocą Ogród Oliwny...

C: W tę czwartkową noc pójdźmy z Jezusem na Górę Oliwną, by uczcić Jego bolesne konanie, spędzając z Nim przynajmniej godzinę. W czasie tej godziny modlitwy i czuwania będziemy się starać jednoczyć z Jezusem, którego Serce tak bardzo cierpiało. Pragniemy okazać Mu na-

szą miłość i wdzięczność oraz wynagradzać Mu za naszą oziębłość i niewdzięczność.

Idziemy do Ogrodu Oliwnego, gdzie prawie dwa tysiące lat temu Jezus się modlił i przygotowywał do swojej męki i śmierci. Już wcześniej, przed pójściem do Getsemani powiedział, że do końca nas umiłował. Wyrazem tej Jego miłości była Ostatnia Wieczerza, umycie nóg apostołom, ustanowienie sakramentu Eucharystii i kapłaństwa. Teraz tę Jego miłość do końca możemy kontemplować w Jego modlitwie i postawie w Getsemani.

Udajmy się do Ogrójca razem z trzema uprzywilejowanymi apostołami, a przede wszystkim z Matką Bolesną, która najgłębiej przeżywała ze swym Synem Jego bolesne konanie i okrutne cierpienia. Ona również była dla Niego prawdziwą pociechą, tak jak i my pragniemy być pocieszeniem dla Jezusa w czasie tej Godziny świętej.

Tak jak Pan Jezus zaprosił do Getsemani trzech apostołów, aby byli świadkami Jego cierpień i modlitwy oraz wnikali w cierpienia Jego Serca, tak i nas dzisiaj zaprasza, abyśmy trwali razem z Nim na modlitwie i okazali Mu naszą miłość i wdzięczność.

My tu zebrani pragniemy nazywać się przyjaciółmi Serca Jezusowego. Przyszliśmy chętnie na to modlitewne czuwanie, bo każdy z nas doświadczył w swym życiu niewdzięczności i opuszczenia i wie, jak one są bolesne. Dlatego naszą obecnością i modlitwą pragniemy okazać Mu naszą wdzięczność, miłość i wynagrodzenie. Ofiarujmy Jezusowi naszą obecność, nasze zmęczenie, przerwany sen, modli-

twę i śpiew. To jest wszystko, na co nas stać. Przez to starajmy się okazać Mu naszą miłość, bo On jest jej najgodniejszy. Naszą miłość połączmy z miłością Matki Bolesnej i tych wszystkich dusz, które często czuwały przy Jezusie w czasie godzin świętych i które dzisiaj czuwają, w czasie Jego modlitwy i konania w Ogrodzie Oliwnym.

Oto o kilka kroków od nas, w tabernakulum, znajduje się Jezus pod postacią chleba. Trwamy na kolanach z wiarą w Jego obecność, wsłuchujemy się w bicie Jego Serca. Zbliżamy się z miłością i ufnością do cierpiącego Jezusa. W Jego obliczu zroszonym krwawym potem staramy się zobaczyć piękno „najpiękniejszego z synów ludzkich” oraz zobaczyć Jego miłość do każdego człowieka. W cichej modlitwie każdy z nas ofiaruje teraz swoje czuwanie z Jezusem, jako wyraz miłości i wynagrodzenia za grzechy własne i całego świata.

Śpiew: Ogródzie Oliwny...

EWANGELIA

Mt 26,36-46

C: Słowa Ewangelii według św. Mateusza:
Wtedy przyszedł Jezus z nimi do ogrodu, zwanego Getsemani, i rzekł do uczniów: «Usiądźcie tu, Ja tymczasem odejdę tam i będę się modlił». Wziąwszy z sobą Piotra i dwóch synów Zebedeusza, począł się smucić i odczuwać trwogę. Wtedy rzekł do nich: «Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze Mną». I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami: «Ojczy mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten

kielich. Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty [niech się stanie]». Potem przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących. Rzekł więc do Piotra: «Tak [oto] nie mogliście jednej godziny czuwać ze Mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprowadzie ochoczy, ale ciało słabe». Powtórnie odszedł i tak się modlił: «Ojcze mój, jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich i muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja». Potem przyszedł i znów zastał ich śpiących, bo oczy ich były senne. Zostawiwszy ich, odszedł znowu i modlił się po raz trzeci, powtarzając te same słowa. Potem wrócił do uczniów i rzekł do nich: «Śpicie jeszcze i odpoczywacie? A oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, chodźmy! Oto blisko jest mój zdrajca».

ROZWAŻANIE

C: Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Wyniszczył samego siebie, przyjąwszy postać sługi. Był posłuszny od początku swego życia, od pierwszych słów: „Oto przychodzę, Boże, aby pełnić wolę Twoją”, aż do tych wypowiedzianych na krzyżu: „Wykonało się”. Stał się posłusznym, aby wynagrodzić za nasze grzechy.

Jezus Chrystus przeszedł przez ziemię, wszystkim dobrze czyniąc. Brał na ręce dzieci i błogosławił je. Przebywał w nędznych zakątkach Jerozolimy, po których waleśali się trędowaci, niewidomi, ludzie najbardziej opuszczeni i nieszczęśliwi. Ulitował się nad kobietą cudzołożną i nad Łazarzem, którego wyprowadził z grobu. Nie tylko jednak

wskrzeszał umarłych cieleśnie, ale przede wszystkim podnosił i wskrzeszał serca, które umarły w rozpacz i zwątpieniu w Bożą i ludzką sprawiedliwość, w dobro i miłość czy sens życia.

On, który każdemu czynił dobrze, gdy sam jest w wielkim cierpieniu, samotny w Ogrodzie Oliwnym, gdy okrutnie cierpi, zostaje przez wszystkich opuszczony. Nawet Jego ukochani apostołowie zasnęli.

„Patrzę na Ciebie i widzę, że jesteś
Samotny Mistrzu. Sam... Jeden... Samotny...
Bez Przyjaciela... bez duszy czującej
Współwrotnie z Tobą, – przy Tobie, tu –
Blisko – Nikogo...
Próba jakżeż przechodząca pojęcia wszelkie...
Bóg – Stwórca Wszechrzeczy:
Czasu, przestrzeni, atomów, energii,
Życia, dusz, Łaski, społeczeństw – sam, jeden...
Dla mnie, dla prochu – sam w proch się uniza”.

Jezus odczuwa ciężar zbliżającej się męki, ale przede wszystkim czuje ciężar ludzkich grzechów. „Tutaj to – jak zapisała w swoim dzienniku św. Małgorzata Maria – cierpiałem /wewnętrznie/ więcej niż w całej reszcie mojej męki. Widziałem się całkowicie opuszczonym przez niebo i ziemię, i obciążonym wszystkimi grzechami ludzi. Stałem przed świętością Boga, który nie mając względu na moją niewinność, zmiądzzył mnie w swoim gniewie. Kazał mi pić kielich, który zawierał wszystką żółć i gorzyc Jego sprawiedliwego zagniewania. Nie ma stworzenia, które mogłoby objąć wielkość męczarni, jakie wów-

czas wycierpiałem. Jest to ten sam ból, jakiego doznaje dusza obciążona grzechami, kiedy staje przed Trybunałem świętości Boga...”.

W wielkim cierpieniu i męce Pan Jezus prosi swego Ojca o oddalenie tego kielicha. Prosi także apostołów, by pozostali blisko Niego i czuwali z Nim w Jego godzinie. Lecz w usilnej prośbie o oddalenie tego kielicha powtarzają się jak refren słowa: „Ojcze, nie moja, ale Twoja niech się stanie wola”. Ta całkowita zgoda Jezusa na wolę Ojca i przyjęcie wszystkich upokorzeń męki ukazują nam pokorę Jego Serca i Jego posłuszeństwo. Zarazem cała modlitwa w Ogrójcu pozwala nam poznać, czym jest grzech i jak ciężko obraża on Boga, skoro na Jego widok nasz Pan oblał się krwawym potem. Każdy grzech jest brakiem należytnej Bogu miłości i posłuszeństwa. Jest także buntem człowieka, który jest stworzeniem, przeciw swemu Panu i Stwórcy. Pan Jezus stał się przeciwieństwem grzechu. Swoją pokorą, miłością i posłuszeństwem pragnie wynagrodzić za nasze grzechy. Stał się w obliczu Ojca niejako grzechem za nas. On te nasze grzechy przyjął na siebie i za nie pragnie umrzeć na krzyżu.

Wielki czciciel Bożego Serca o. Leon Dehon pisał: „Jezus kłęką, skłania oblicze ku ziemi i składa siebie jako ofiarę zadośćuczynienia za grzechy świata. Niewinny Baranek Boży przyjmuje dobrowolnie nasze grzechy na siebie i wyraża zgodę na niewyobrażalny czyn ekspiacji. Przez Jego umysł przewija się nieskończony ciąg przestępstw całej ludzkości, od upadku Adama aż po ostatnie złośczenie w dniu sądu. Czuje się On obciążony każdą winą człowieka, jego bezbożnością, bluźnierstwem, odstępstwem od Boga,

nieczystością, niesprawiedliwością, zawiścią, nienawiścią, mordem... Wszystko to dotyka Go i pogrąża w morzu zbrodni. On, Bóg-Człowiek zostaje obciążony grzechami jako przedstawiciel ludzkości; On, Bóg Najświętszy, przed którym aniołowie zakrywają oblicze!

Jakże w tej sytuacji musi drżeć Jego dusza, wzdrygać się przed brudem i zepsuciem, którym Go obciążają. Ostateczna rozprawa ze śmiercią wstrząsa Nim i wyciska pot przerażenia z Jego ciała.

Po tej godzinie pełnej udręki podnosi się Pan i idzie do swoich uczniów, ale zastaje ich śpiących. Przygniatająca rzeczywistość. Zbawiciel, pełen smutku i trwogi, odmieniony, chwiejący się na nogach, szuka przyjaciela, któremu mógłby opowiedzieć o swoim bólu; poszukuje współczującego serca. Spodziewa się znaleźć oparcie w tych, których przed kilku godzinami zapewnił: «Już was nie nazywam sługami (...) ale nazwałem was przyjaciółmi».

Jezus spogląda kolejno na uczniów. Czuje się samotny, a Jego umiłowani śpią. Budzi ich. Wpatrują się w Niego jak obłąkani, nie poznając Jego chwiejącej się postaci, zmiennej przez smutek i cierpienie. Apostołowie nie potrafią wypowiedzieć jakiegokolwiek słowa współczucia. To Jezus podnosi ich na duchu: «Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe». Czyniąc lekki wyrzut: «Nawet jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną?», odchodzi od nich”.

To tu, w Ogrodzie Oliwnym, z miłości do nas, Jezus Chrystus przyjął i ofiarował Ojcu wszystkie swoje cier-

pienia. Jego Boże Serce umiłowało nas do tego stopnia, że podjęło wszystkie udręki smutku, lęku i duchowych męczarni oraz opuszczenia. Ileż musiało Je kosztować przyjęcie na siebie wszystkich grzechów całej ludzkości! Dlatego jakże wielka powinna być nasza wdzięczność dla Serca Pana Jezusa za to, że nas tak bardzo ukochało.

W jaki sposób możemy ją okazać teraz oraz w całym naszym życiu?

Śpiew: Rozmyślajmy dziś, wierni chrześcijanie...

ROZWAŻANIE

C: Zastanówmy się, w jaki sposób winniśmy odpowiedzieć na tę wielką miłość naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Czym możemy się odwdziaczyć Panu Jezusowi za Jego miłość objawioną nam poprzez Jego cierpienia w Ogrodzie Oliwnym? Odpowiedzią może być tylko miłość.

Oto Jezus w czasie swojej modlitwy w Getsemani widział, że Jego samotność i opuszczenie w Ogrodzie Oliwnym będzie się często powtarzać. Nieraz będzie opuszczony, wzgardzony, wyszydzony i prześladowany. Ujrzał także, że dla wielu ludzi Jego męka pójdzie na marne, bo oni odrzucą Jego najświętszą krew i podepczą swoją godność dziecka Bożego, różnorako grzesząc. I to była pierwsza przyczyna Jego krwawego potu w Ogrodzie Oliwnym. W czasie tej modlitwy widział także cierpienia wszystkich ludzi w ciągu całej historii ludzkości. Te cierpienia wziął na siebie. Uczył w swojej Ewangelii: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich braci najmniejszych,

Mnieście uczynili”. To On tu cierpiał w drugim człowieku. Widział męki ludzi zabijanych w obozach koncentracyjnych i gułagach, dzieci opuszczonych i wzgardzonych. To On cierpiał z powodu grzechów przeciw miłości bliźniego, z powodu nienawiści w rodzinach i w społeczeństwie. I to była druga przyczyna Jego okrutnej męki w Ogrójcu. Ale najbardziej bolała Go zdrada tych, których nazwał swymi przyjaciółmi. Bowiem zdrada, której dopuścił się przyjaciel, boli najbardziej. Tę postawę Jego przyjaciół nazwać należy czarną niewdzięcznością. „Dmij, dmij zimowy wietrze, nie jesteś ty tak okrutny jak ludzka niewdzięczność”, pisał Szekspir. O takiej niewdzięczności mówi Ewangelia, która opisuje zdradę Jego ucznia Judasza. „Przyjacielu, po coś przyszedł, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego” – mówi do niego Jezus. I to była trzecia przyczyna wielkiego bólu doświadczonego przez Jezusa w Ogrójcu. Lecz w czasie tej modlitwy widział także tych wszystkich wiernych, którzy przez wieki będą obficie korzystać z owoców Odkupienia i będą Mu wdzięczni. Okażą Mu swoją miłość i wdzięczność, będąc wiernymi aż do końca, niekiedy aż do przełania krwi. Mimo swych braków i niedoskonałości będą się starać swoją miłością, wiernością i wielkodusznością wynagradzać za obojętność i niewdzięczność innych ludzi. I oni byli w Ogrójcu i są przez wieki pociechą dla Bożego Serca. Pocieszeniem dla Jezusa była świadomość, że dla milionów ludzi aż do końca świata Jego cierpienia i męka nie pójdą na marne. Wśród nich widział zapewne Pan Jezus i Ciebie, obecnego dzisiaj na Godzinie świętej i trwającego na modlitwie.

W czasie mobilizacji pewien ojciec licznej rodziny otrzymał wezwanie do wojska. Miał on jednak serdecznego przyjaciela, który będąc stanu wolnego, ofiarował się pójść za niego na wojnę. Radość w rodzinie była wielka. Przyjaciel ów walczył na kilku frontach i, niestety, poległ w wielkiej bitwie pod Verdun. Kiedy rodzina dowiedziała się o jego śmierci, zapanował w niej ból i żal. Po zakończeniu wojny, ojciec postanowił odszukać grób poległego przyjaciela. Szukał długo, aż wreszcie znalazł jego mogiłę. Zrosił ją rzewnymi łzami i umieścił na niej tablicę z napisem: „Umarł za mnie”.

Takich przykładów nie trzeba szukać daleko. Przecież podobnie w obozie oświęcimskim w czasie ostatniej wojny światowej św. Maksymilian Kolbe ofiarował swoje życie za ojca rodziny. Także na grobie o. Maksymiliana, gdyby taki istniał, gdyby jego ciało nie zostało spalone, należałoby napisać: „Umiłował mnie i umarł za mnie”.

Przytoczone tu przykłady są wyrazem prawdziwego bohaterstwa i heroizmu. Lecz czymże są one w porównaniu z ofiarą, męką i śmiercią samego Chrystusa? W tamtych wypadkach człowiek oddał życie za człowieka. Natomiast Chrystus oddał za nas wszystkich życie jako Bóg i człowiek. Bóg oddał życie za grzeszne stworzenie, jakim jest człowiek...

O ileż bardziej pod każdym krzyżem Chrystusa powinny być umieszczone słowa św. Pawła Apostoła: „Umiłował mnie i wydał samego siebie za mnie”. Miejmy te słowa przed oczami oraz niech będą wyryte głęboko w naszych duszach.

Niech ta prawda: „Umiłował mnie i wydał samego siebie za mnie”, którą sześciokrotnie powtarza św. Paweł w swoich listach, stanie się i dla nas jedną z podstawowych prawd naszego życia wewnętrznego. Niech ona mobilizuje nas do dawania odpowiedzi miłości na tę niepojętą miłość Chrystusa, którą dzisiaj przypomnieliśmy sobie w czasie tej Godziny świętej.

MODLITWA WOŁANIA GETSEMANI

C: Jezu, przez Twe posłuszeństwo, którego nauczyłeś się w Ogrójcu:

W: Zmiłuj się nad nami!

Celebrans podaje wezwania

Jezu, przez Twoją w Ogrójcu wykazaną gotowość cierpienia,
Jezu, przez Twoją nawet w Ogrójcu niepokonaną miłość
do nas,

Jezu, przez Twoją nawet w Ogrójcu zachowaną odwagę,
Jezu, przez Twoją nawet w Ogrójcu niezachwianą łagodność,

Jezu, przez bojaźń i smutek tamtych godzin,

Jezu, przez Twoje drzenie i trwogę,

Jezu, przez nieustającą żarliwość Twojej modlitwy,

Jezu, przez Twoją prośbę o odjęcie kielicha goryczy,

Jezu, przez Twoje wzywanie „Abba – Ojczy”,

Jezu, przez Twoje opuszczenie, gdy apostołowie spali,

Jezu, przez Twój krwawy pot w Ogrójcu,

Jezu, przez Twoją wiedzę w Ogrójcu o moich grzechach,

Jezu, przez Twoją gotowość w Ogrójcu wzięcia wszystkiego na siebie,

Jezu, przez Twoją niezłomną miłość do pozornie tylko
gniewnego Boga,
Jezu w Ogrójcu, który przewodzisz modlitwie wszystkich
cierpiących,
Jezu w Ogrójcu, najbardziej opuszczony spośród wszyst-
kich opuszczonych,
Jezu w Ogrójcu, Orędowniku wszystkich w lęku wzywa-
jących Boga,
Jezu w Ogrójcu, Wzorze wszystkich poddawanych próbie,
Jezu w Ogrójcu, Pociecho wszystkich w udreće zmagają-
cych się ze śmiercią,
Jezu w Ogrójcu, po bratersku uczestniczący w udreće i roz-
paczy całego świata,
Jezu w Ogrójcu, który rozumiesz wszelkie cierpienie,
Jezu w Ogrójcu, w którym wszelkie opuszczenie znajduje
swój dom ojczysty,
Jezu w Ogrójcu, który nawet najbardziej odrzuconego
pragniesz przytulić do swego serca,
Jezu w Ogrójcu, przez którego trwożę konania nasza
śmierć stała się powrotem do domu Ojca,
Jezu w Ogrójcu, bądź nam miłościw: *przepuść nam, Jezu!*
Jezu w Ogrójcu, bądź nam miłościw: *wybaw nas, Jezu!*
Od grzechów opłakiwanych w Ogrójcu,
Od niewdzięczności, jako odpłaty za Twoją miłość,
Od obojętności wobec Twego cierpienia,
Od nieczułości na Twoją trwożę konania,
Od zwątpienia w Bożą miłość podczas naszych nocy
w Ogrójcu,
Od zgorzknienia w goryczy naszego Ogrójca,
Od rozpaczy w naszym opuszczeniu,

My biedni grzesznicy: *prosimy Cię, wysłuchaj nas Jezu,*
Pozwól nam zrozumieć Twoją mękę,
Naucz nas swego poddania woli Ojca w Ogrójcu,
Udziel nam żarliwości swej modlitwy w nocy, w Ogrójcu,
Pozwól nam widzieć nasze cierpienie jako udział w Twojej
 świętej męce,
Napełnij nas swoją odrazą do naszych grzechów,
Daj nam Twoją siłę i cierpliwość w naszych utrapieniach
 i naszym opuszczeniu,
Ześlij nam swego anioła z Ogrójca w godzinę naszej
 śmierci,
Naucz nas zawsze czuwać i modlić się z Tobą w Ogrójcu,
Naucz nas modlić się, kiedy czujemy się słabi i strwożeni,
Włóż nam słowo „Ojczy” w serce i w usta właśnie wtedy,
 gdy Bóg wydaje się władcą i surowym sędzią, Bogiem
 niepojętym i niedostępnym,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 – *przepuść nam, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 – *wysłuchaj nas, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
 – *zmiłuj się nad nami.*

C: Módlmy się: Jezu, przez święte usposobienie Twego bosko-ludzkiego serca, z jakim znosiłeś trwożę konania w Ogrójcu w duchu zadośćuczynienia, posłuszeństwa i miłości i z jakim również przebywałeś pośród nas, prosimy Cię: napełnij nasze serca skruchą za grzechy, spraw, byśmy nasz krzyż wzięli na swe ramiona w Twoim duchu. I daj nam wdzięczną miłość wzajemną jako odpowiedź na Twoją mi-

łość, z którą rozpocząłeś w Ogrójcu swoją za nas, grzeszników, najświętszą mękę. Amen (Karl Rahner SJ).

ZAKOŃCZENIE

Panie Jezu Chryste, zakończymy nasze czuwanie z Tobą w Ogrójcu słowami poety:

„I na naszej ziemi,
Przez czasów różnych i długich koleje
Krwia Twą zraszanej obficie,
Masz serca wierne (...), serca miłujące
Twoją miłością: mężne i czułe.
Wlej w nie o Panie, Twą łaskę obficie,
Rozpal w nich przebój i miłość nad miarę,
Aby te serca spłonęły w ofierze,
By trwały wiernie przy Tobie w Godzinie
Strasznej Agonii Getsemańskiej – wtedy:
Teraz – w Godzinach Konania Wiekowych.
Amen”.

Śpiew: Dobranoc Głowo święta...

Opracował ks. Józef Gawel SCJ

PIĄTEK
DZIEŃ UCZCZENIA I POŚWIĘCENIA SIĘ
NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA

- Msza święta o Najświętszym Sercu Jezusa
- Adoracja Najświętszego Sakramentu
- Uczczenie obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa
- Nabożeństwo poświęcenia się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa
- Modlitwy przez wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii z ucałowaniem jej relikwii

NABOŻEŃSTWO OSOBISTEGO POŚWIĘCENIA SIĘ
NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA

Przed Mszą świętą lub po kazaniu w specjalnym komentarzu wyjaśnia się cel tego nabożeństwa i jego porządek. Przewodniczy mu kapłan.

Porządek nabożeństwa:

- hymn do Ducha Świętego,
- akt wyznania wiary,
- akt wspólnego poświęcenia się Sercu Jezusowemu,
- indywidualne wyznanie wiary i poświęcenie się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa,
- modlitwa powszechna.

WPROWADZENIE

Nabożeństwo rozpoczyna się po kazaniu w czasie Mszy świętej lub w czasie nabożeństwa słowa Bożego.

Przed ołtarzem w kościele należy postawić stół, na którym umieszcza się: Ewangeliarz, obraz Serca Jezusowego, a po bokach zapalone świece. Wierni pozostają w ławkach. Na znak dany przez celebransa wszyscy wstają.

C: Bracia i siostry! Pragniemy teraz publicznie wyznać naszą wiarę i poświęcić się Najświętszemu Sercu Pana

Jezusa, tak jak to kiedyś uczyniła św. Małgorzata Maria Alacoque. Uczynimy to w specjalnym nabożeństwie – przed obrazem Najświętszego Serca Pana Jezusa.

HYMN DO DUCHA ŚWIĘTEGO

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ

C: Teraz – na znak, że zobowiązujecie się rozwijać w sobie nadprzyrodzone życie Boże otrzymane na chrzcie świętym oraz umacniać więź z Chrystusem i Jego Kościołem – odpowiedzcie tak, jak czujecie w sercu:

C: Czy wyrzekacie się szatana i wszystkich spraw jego, aby was grzech nie opanował?

W: **Wyrzekamy się!**

C: Czy wyrzekacie się grzechu, aby żyć w wolności i miłości dzieci Bożych?

W: Wyrzekamy się!

C: Czy wyrzekacie się niewiary, obojętności i lenistwa wobec Chrystusa w Jego sakramentach?

W: Wyrzekamy się!

C: Czy wyrzekacie się wszystkiego, co sprzeciwia się ewangelicznej nauce miłości?

W: Wyrzekamy się!

C: Czy wierzycie w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W: **Wierzymy!**

C: Czy wierzycie w Jezusa Chrystusa, Jego Syna jedynego, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W: Wierzymy!

C: Czy wierzycie w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny?

W: Wierzymy!

C: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą, w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

W: Amen.

C: Pragnąc zaś być nadal żywymi członkami Kościoła Chrystusowego, wyznajcie:

Czy przyrzekacie umacniać i rozwijać w sobie łączność z Bogiem Ojcem przez Chrystusa w Duchu Świętym?

W: **Przyrzekamy!**

C: Czy przyrzekacie szerzyć królestwo Najświętszego Serca Jezusowego w waszych sercach i rodzinach?

W: Przyrzekamy!

C: Czy przyrzekacie żyć i umierać według wiary Chrystusa oraz w miłości Boga i bliźniego?

W: Przyrzekamy!

AKT POŚWIĘCENIA
NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA
WG ŚW. MAŁGORZATY MARII

Odmawia celebrans

C: Panie Jezu Chryste!

Ja *N.N.* oddaję i poświęcam Twemu Najświętszemu Sercu moją osobę i całe moje życie, aby odtąd czcić, wielbić i miłować Twoje Serce dla nas na krzyżu włócznią żołnierza otwarte.

Mocno postanawiam należeć całkowicie do Ciebie i czynić wszystko z miłości ku Tobie, wyrzekając się tego, co się Tobie we mnie nie podoba.

Boskie Serce Jezusa! Ty bądź moją miłością i drogą mojego życia.

Serce pełne miłosierdzia! Ratuj mnie przed atakami złych mocy, przed moją grzesznością i słabością, bo w Twojej nieskończonej dobroci pokładam całą moją ufność i nadzieję świętości.

Serce pełne miłości! Przygarnij mnie do siebie i spraw, abym poznał Ojca. Niech Twoja miłość – hojny dar Ducha Świętego – tak głęboko przeniknie moje serce, żebym zawsze pamiętał o Tobie i wiernie naśladował Ciebie.

Oby imię moje zostało zapisane w Tobie, Serce mojego Boga i Pana, ponieważ bardzo pragnę, aby moim największym szczęściem i pełną radością było żyć i umierać jako Twój wierny sługa i apostoł. Amen.

INDYWIDUALNY AKT POŚWIĘCENIA SIĘ NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA

Każdy z wiernych podchodzi osobiście do stolika, na którym jest Ewangeliarz lub Pismo Święte, dotyka księgi prawą dłonią i wypowiada słowa:

W: Boskie Serce Jezusa! Oddaję i poświęcam się Tobie.

Wierni podchodzą do ołtarzyka przez środek kościoła, a wracają nawami bocznymi.

Śpiewa się pieśni ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Jeśli warunki na to pozwalają, każdy z wiernych, oddając się Sercu Jezusowemu, od razu przy stoliku podpisuje obrazek z deklaracją oddania.

Należy przypomnieć, że według wskazówek św. Małgorzaty Marii tekst aktu poświęcenia należy podpisać i stale nosić przy sobie wraz z wizerunkiem Najświętszego Serca Pana Jezusa. Trzeba go także codziennie odmawiać. W każdy pierwszy piątek miesiąca należy ponawiać swe ofiarowanie po przyjęciu Komunii Świętej.

Obrazek Najświętszego Serca Pana Jezusa z tekstem osobistego poświęcenia się Sercu Jezusa powinien być dostępny dla wiernych, np. w zakrystii.

MODLITWA POWSZECHNA

C: Przez chrzest staliśmy się dziećmi Bożymi i zostaliśmy włączeni do wspólnoty Kościoła. W tym duchu z ufnością wołajmy: Wysłuchaj nas, Panie!

1. Prośmy, by Kościół potrafił służyć zbawieniu każdego człowieka.

W: Wysłuchaj nas, Panie!

2. Prośmy, by działalność duszpasterska papieża, biskupów i kapłanów przyczyniała się do zwycięstwa miłości, sprawiedliwości i pokoju na świecie.

3. Prośmy za naszą ojczyznę, by z racji przyjętego przed wiekami chrztu wiernie trwała na straży Ewangelii.

4. Prośmy, by zmarli, szczególnie ci z naszych rodzin otrzymali życie wieczne.

5. Prośmy, by w naszej parafii (w naszej wspólnotcie) i w nas samych triumfowała wiara i wzajemna miłość.

C: Panie, nasz Zbawicielu, Ty przez sakrament chrztu świętego uczyniłeś nas swymi umiłowanymi dziećmi, wysłuchaj naszych prośb, które z ufnością zanosimy do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

UCZCZENIE OBRAZU NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO

WPROWADZENIE

Praktyka uczczenia obrazu Najświętszego Serca Jezusowego wiąże się ściśle z tym nabożeństwem. Jest również zgodna ze starą praktyką Kościoła.

Warto przypomnieć, że uczczenie obrazu jest formą kultu oddawanego samemu Jezusowi Chrystusowi (KKK 1159). Obraz jest w tym akcie znakiem pomagającym rozpoznaniu Tajemnicy i wyrażeniem naszego aktu wiary (por. KKK 476-477; 1159nn; 2129nn).

Zgodnie z tym należy także przypomnieć, że obraz musi spełniać kryteria teologiczne i estetyczne, by mógł być użyty do kultu. Ocenia to kompetentny autorytet w Kościele, podobnie jak i inne formy przekazu prawd wiary.

Tradycyjnymi formami uczczenia (nie adoracji) obrazów jest zapalenie przed nimi światła i okadzenie, a także modlitwa przed nimi i ucałowanie ich ze czcią.

Akt uczczenia obrazu może być niezależną celebracją i tak zostanie tutaj przedstawiony, ale także może stanowić część innego nabożeństwa i wtedy należy zastosować tylko niektóre elementy z podanych poniżej.

Do tej celebracji należy ustawić obraz Najświętszego Serca Pana Jezusa w odpowiednim miejscu obok ołtarza lub przed nim i przystroić kwiatami. Przed obrazem należy przygotować miejsce na ustawienie kilku świec lub lampionów. Jeżeli obraz znajduje się w głównym ołtarzu należy zadbać o przyozdobienie go kwiatami i należy przewidzieć miejsce na ustawienie świateł w łatwo dostępnym miejscu.

OBRZĘDY WSTĘPNE

Na początku zgromadzeni śpiewają odpowiednią pieśń, np. O niewysłowione szczęście zajaśniało. Po jej ukończeniu celebrans mówi:

C: ✠ W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy żegnają się i odpowiadają:

W: Amen.

C: Łaska i pokój od Boga Ojca i od naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który jest obrazem Boga niewidzialnego, niech będą z wami.

albo wypowiada inne słowa, zwłaszcza wzięte z Pisma Świętego. Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

Celebrans krótko przemawia do wiernych, aby ich wewnętrznie przygotować do sprawowania obrzędu i wyjaśnić jego znaczenie.

CZYTANIE

Jezus Chrystus jest obrazem Boga

Kol 1,12-17.19-20.26-27

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Kolosan

Bracia:

Z radością dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziele świętych w światłości. On uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie – odpuszczenie grzechów. On jest obrazem Boga niewidzialnego – Pierworodnym wobec każdego stworzenia, bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, czy Trony, czy Panowania, czy Zwierzchności, czy Władze. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie.

Zechciał bowiem Bóg, aby w Nim zamieszkała cała Pełnia, i aby przez Niego znów pojednać wszystko ze sobą: przez Niego – i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża.

Tajemnica ta, ukryta od wieków i pokoleń, teraz została objawiona Jego świętym, którym Bóg zechciał oznajmić, jak wielkie jest bogactwo chwały tej tajemnicy pośród pogan. Jest nią Chrystus pośród was – nadzieja chwały.

Oto słowo Boże.

Chwila modlitewnego milczenia

Następnie w milczeniu zapala się przed obrazem kilka świec i psalmista rozpoczyna śpiew psalmu.

PSALM

Ps 34(33), 2-3.4-5.6-7 (R.: por. 2a)

Refren: Wszyscy zobaczcie, jak nasz Pan jest dobry.

² Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.

³ Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Refren: Wszyscy zobaczcie, jak nasz Pan jest dobry.

⁴ Wysławiajcie razem ze mną Pana, *
wspólnie wywyższajmy Jego imię.

⁵ Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał *
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Refren: Wszyscy zobaczcie, jak nasz Pan jest dobry.

⁶ Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

⁷ Oto zawołał biedak i Pan go wysłuchał *
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Refren: Wszyscy zobaczcie, jak nasz Pan jest dobry.

Po odśpiewaniu psalmu można odmówić Litanię do NSPJ lub inne prośby skierowane do naszego Pana.

PIEŚŃ MARYI

Po modlitwie prośby celebrans zachęca zgromadzonych:

Niech będzie uwielbiony Bóg, który w Jezusie Chrystusie objawił nam swoją wielką miłość. W Nim przyciągnął nas do siebie upodabniając nasze serce do Jego Serca.

Wprowadził nas na drogę zbawienia. Wraz z Matką Najświętszą śpiewajmy zatem Jej pieśń uwielbienia Boga.

W czasie śpiewu pieśni Maryi okadza się obraz i jeśli znajduje się on blisko ołtarza, okadza się także ołtarz.

(Ant. do pieśni Maryi: Pan ukochał nas odwieczną miłością, * a podwyższony nad ziemię / przyciągnął nas litościwie do swojego Serca.)

Łk 1, 46-55

Wielbi dusza moja Pana, *
i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.
Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *
Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia,
Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *
a Jego imię jest święte.
Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *
nad tymi, którzy się Go boją.
Okazał moc swego ramienia, *
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strącił władców z tronu, *
a wywyższył pokornych.
Głodnych nasycił dobrami, *
a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie.
Jak obiecał naszym ojcom, *
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

(Ant.: Pan ukochał nas odwieczną miłością, * a podwyższony nad ziemię / przyciągnął nas litościwie do swojego Serca.)

Na zakończenie śpiewa się Najświętsze Serce Boże, poświęcamy Ci. *W tym czasie, jeśli to jest możliwe, wierni mogą podejść do obrazu NSPJ i ucałować lub dotknąć go (w ramę). Można wtedy także śpiewać:*

(Hymn z Godziny czytań na uroczystość NSPJ. Można śpiewać na melodię: Pobłogosław Jezu drogi)

- 1 Serce najśłodsze Jezusa,
W Tobie jak w arce zamknięto
Prawo litości i łaski,
Różne od prawa niewoli.
- 2 Serce, Nowego Przymierza
Z Bogiem najświętszy przybytku,
Jego zasłono, potrzebna
Bardziej niż dawna, rozdarta.
- 3 Miłość zechciała, byś włócznieą
Było widzialnie przebite,
Byśmy w tej ranie ujrzeli
Żar, który w Tobie jest skryty.
- 4 Ty jesteś znakiem ofiary
Świętej wieczerzy i krzyża,
Której dokonał z miłości Chrystus,
nasz Kapłan wieczysty.
- 5 Któż nie odpowie miłością
Takiej miłości bez granic?
Kto z odkupionych nie zechce
W Sercu Chrystusa przebywać?
- 6 Jezu, co Serca Twojego
Łaski wylewasz obficie,
Chwała niech będzie Ci wieczna
Z Ojcem i Duchem Najświętszym. Amen.

SOBOTA DZIEŃ POKUTY I WYNAGRODZENIA

- Msza święta o Niepokalanym Sercu Maryi
- Dłuższa adoracja wynagradzająca
- Nabożeństwo prześlągalne
- Modlitwy przez wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii z ucałowaniem jej relikwii

NABOŻEŃSTWO PRZEŚLĄGALNE

(Głównie w aspekcie problematyki rodzinnej)

WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU I MODLITWA UWIELBIENIA

C: Panie Jezu, ukryty pod postacią białego Chleba, stajemy przed Twoim majestatem. Racz wejrzeć na zgromadzonych w tej parafialnej świątyni.

Dziękujemy Ci:

Celebrans podaje wezwania

- za nasze domy, które nas chronią;
- za miłość, która nas jednoczy;
- za wiarę, która nas tu gromadzi;
- za pokój, którego doświadczyliśmy dzisiaj;
- za nadzieję na jutro.

Dziękujemy Ci za nasze rodziny, które pragną żyć zjednoczone w miłości. Ofiarujemy Ci smutki i radości nasze-

go życia, w Tobie pokładamy całą naszą nadzieję na przyszłość.

Pieśń: Dziękuję, o Panie, składamy dzięki...

MODLITWA PRZEBŁAGANIA

C: W dniu dzisiejszym pragniemy w sposób szczególny Cię przeprosić:

– za to, że tak wielu ludzi lekceważy Twoją odkupieńczą mękę przez zaniedbywanie spowiedzi i Komunii Świętej, za brak wiary.

W: Przepraszamy Cię, Jezu!

Celebrans podaje wezwania

- za lekceważenie zasad moralnych;
- za pozbawianie życia dzieci nienarodzonych;
- za grzechy nienawiści, oszustwa i obmowy;
- za grzechy pijaństwa i nieczystości;
- za grzechy zwątpienia i rozpacz;
- za opuszczanie niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwy;
- za zaciemnianie i pomniejszanie znaczenia tajemnicy Eucharystii;
- za to, że w naszych rodzinach często nie ma miłości i wzajemnej życzliwości;
- za brak szacunku i opieki wobec osób starszych, niedołączonych i chorych;

- za nieporozumienia i kłótnie;
- za brak wytrwałości w znoszeniu życiowych trudności;
- za brak poszanowania życia i zdrowia;
- za unikanie za wszelką cenę cierpienia;
- za laicyzację i desakralizację życia;
- za nieprzyjmowanie prawdy o sobie.

Pieśń: Święty Boże! Święty Mocny...

C: Najświętsze Serce Jezusa, przepraszamy Cię za nasze grzechy. Korzymy się przed Tobą. Tyle razy przeciwstawialiśmy się Twojej miłości. Okaż nam miłosierdzie. Tchnij w nas swojego ducha. Odnów nasze serca.

Pomóż nam uleczyć zadane sobie rany, pomóż wykorzystać trudne sytuacje do naszego wzrostu. Daj nam w czasie tej peregrynacji relikwii łaskę potrzebną do wzajemnego przebaczenia sobie i przeproszenia. Spraw, aby miłość umacniana łaską sakramentu małżeństwa okazywała się mocniejsza od wszelkich słabości i kryzysów, które nieraz dotyczą nasze rodziny.

MODLITWA PROŚBY I ZAWIERZENIE BOŻEMU SERCU RODZIN PARAFII

C: Polecamy Ci, Najświętsze Serce Pana Jezusa, wszystkie dzieci naszej parafii. Te istoty, które są małe, bezbronne i słabe. Prosimy dla nich o szczęśliwe dzieciństwo i młodość, o ciepło rodzinnego domu i miłość ich rodziców. Polecamy Ci młodych, którzy mają przed sobą życie. Niech ich serca będą otwarte, by byli gotowi wyjść naprzeciw przyszłości,

która nie zawsze jest łatwa i prosta. Niech potrafią wymagać od siebie, choćby inni od nich nie wymagali. Wspomagaj ich, aby sprościli życiu, aby umieli godzić się z sobą, nie tracąc nadziei i odwagi. Niech będą dobrzy dla swoich rodziców, niech nie gardzą starszymi, niech będą wierni swoim przyjaciołom i szanują przeszłość. Niech czynią świat bardziej ludzkim, godniejszym mieszkaniem człowieka.

Polecamy Ci, Panie, małżonków i prosimy dla nich o wytrwanie we wzajemnej miłości, wierności i uczciwości, aż do końca życia. Niech wytrwają w swoich sakramentalnych związkach w zdrowiu i w chorobie, w dobrej i złej doli.

Prosimy Cię za rodziny rozbite, dotknięte wewnętrznymi trudnościami, aby znalazły drogę do Twojego miłosiernego Serca i wytrzymały w Twojej miłości.

Polecamy Ci ludzi samotnych i smutnych, którym nie wiedzie się w pracy i w domu. Daj im odzyskać nadzieję. Niech zaufają Tobie, który nie chcesz, żeby zginął ktokolwiek z Twojej owczarni. Prosimy za ludzi starych i opuszczonych, aby pozostali młodzi sercem. Daj im mądrość oraz serce łagodne i cierpliwe.

Pieśń: Najświętsze Serce Boże poświęcamy Ci...

Pieśń przed ogólnym błogosławieństwem: Przed tak wielkim...

Pieśń na zakończenie: Pobłogosław Jezu drogi...

NIEDZIELA DZIEŃ DZIĘKCZYNIENIA

- Msza święta z danej niedzieli
- Odnowienie poświęcenia się parafii lub wspólnoty zakonnej Najświętszemu Sercu Pana Jezusa
- Podziękowanie za otrzymane łaski i pożegnanie relikwii

Niedziela jest dniem, w którym celebruje się liturgię według wskazań kalendarza liturgicznego. Jest to również wyraz naszego nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, gdyż wsłuchujemy się w to Serce bijące w Kościele. Należy jednak dodać odpowiednie komentarze do liturgii przed rozpoczęciem Mszy świętej, wprowadzić odpowiednie intencje do modlitwy powszechnej oraz przewidzieć czas na możliwość ucałowania relikwii po błogosławieństwie końcowym.

NABOŻEŃSTWO POŻEGNANIA RELIKWII

OBRZĘDY WSTĘPNE

Po zgromadzeniu się lud śpiewa odpowiednią pieśń, np. Pod Twą obronę lub O niewysłowione szczęście zajaśniało. Po jej ukończeniu celebrans mówi:

C: ✠ W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy żegnają się i odpowiadają:

W: Amen.

Celebrans pozdrawia obecnych, mówiąc:

C: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który jest koroną wszystkich Świętych, i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

albo wypowiada inne słowa, zwłaszcza wzięte z Pisma Świętego. Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

Celebrans krótko przemawia do wiernych. Wzywa ich do dziękczynienia Bogu za łaski związane z nawiedzeniem parafii przez relikwię św. Małgorzaty Marii.

CZYTANIA

PIERWSZE CZYTANIE

Kol 3,12-17

Miłość jest więzią doskonałości

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Kolosan.

Bracia:

Jako wybrańcy Boży, święci i umiłowani, obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy.

Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości. A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele.

I bądźcie wdzięczni. Słowo Chrystusa niech w was przebywa z całym swym bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach.

I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 34(33),2-3.4-5.6-7.8-9.10-11 (R.: por. 2a)

Refren: Po wieczne czasy będę chwalił Pana.

² Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.

³ Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Refren: Po wieczne czasy będę chwalił Pana.

⁴ Wysławiajcie razem ze mną Pana, *
wspólnie wywyższajmy Jego imię.

⁵ Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał *
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Refren: Po wieczne czasy będę chwalił Pana.

⁶ Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością, *
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

⁷ Oto zawołał biedak i Pan go wysłuchał *
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Refren: Po wieczne czasy będę chwalił Pana.

⁸ Anioł Pański otacza szańcem bogobojnych, *
aby ich ocalić.

⁹ Skosztujcie i zobaczcie, jak Pan jest dobry, *
szczęśliwy człowiek, który znajduje w Nim ucieczkę.

Refren: Po wieczne czasy będę chwalił Pana.

¹⁰ Bójcie się Pana, wszyscy Jego święci; *
ci, co się Go boją, nie zaznają biedy.

¹¹ Bogacze zubożeli i zaznali głodu, *
szukającym Pana niczego nie zbraknie.

Refren: Po wieczne czasy będę chwalił Pana.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 11,28

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Przyjdźcie do Mnie wszyscy,
którzy jesteście utrudzeni i obciążeni,
a Ja was pokrzepię.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA

Jezus w gościnie u Marty i Marii

Łk 10,38-42

Słowa Ewangelii według św. Łukasza.

Jezus przyszedł do jednej wsi. Tam pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do swego domu. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która siadła u nóg Pana i przysłuchiwała się Jego mowie.

Natomiast Marta uwijała się koło rozmaitych posług. Przystąpiła więc do Niego i rzekła: «Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła».

A Pan jej odpowiedział: «Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba mało albo tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona».

Oto słowo Pańskie.

Krótką homilia. Chwila milczenia.

MODLITWA LITANIJNA

Następnie celebrans zaprasza do wspólnej modlitwy litanijnej, której tekst oparty jest na modlitwie św. Małgorzaty Marii.

C: Wraz ze św. Małgorzatą Marią wpatrujemy się w Boże Serce i uczcijmy Je, prosząc jednocześnie o głęboką przemianę naszego serca⁹:

Po każdym wezwaniu lub co kilka wezwań śpiewa się:

W: Chwała niech będzie, zawsze i wszędzie, Twemu Sercu, o mój Jezu!

lub:

W: Zmiłuj się nad nami!

Serce mojego Jezusa – zbawiaj mnie.

Serce mojego Stwórcy – prowadź mnie do doskonałości.

Serce mojego Zbawiciela – uwalniaj mnie od grzechu i zła wszelkiego.

Serce mojego Sędziego – przebacжай mi.

Serce mojego Ojca – kieruj moim życiem.

Serce mojego Mistrza – pouczaj mnie.

Serce mojego Pasterza – ochraniaj mnie.

Serce mojego Przyjaciela – daj mi poznać swoją miłość.

Serce Dzieciątka Jezus – przyciągnij mnie do siebie.

⁹ Modlitwa ta została ułożona na podstawie modlitwy św. Małgorzaty Marii, w niektórych tekstach zatytułowanej *Pozdrowienie Najświętszego Serca Jezusowego*, w innych zaś *Litania do Najświętszego Serca*. Została ona dostosowana, szczególnie pod względem językowym, do potrzeb tej celebracji, z zachowaniem głównych myśli autorki i przyjętej przez nią struktury.

Serce Jezusa umierającego na krzyżu – wybaw mnie.
Serce mojego Brata – pozostań zawsze ze mną.
Serce pełne dobroci – przebacz mi.
Serce pełne Bożych wspaniałości – rozjaśnij moje serce.
Serce pełne duchowej słodyczy – wlej ją w moje serce.
Serce pełne miłości – ożywiaj moje czyny.
Serce pełne miłosierdzia – otaczaj mnie swą opieką.
Serce pełne pokory – zechciej wejść do mojego serca.
Serce pełne cierpliwości – nie zrażaj się do mnie.
Serce pełne wierności – zaradź mojej niewierności.
Serce pełne pokoju – napełnij mnie pogodą ducha.
Serce pełne upragnionej miłości – rozpal mnie miłością do Ciebie.
Serce pełne prawdziwego dobra – napełnij mnie szlachetnymi pragnieniami.
Serce pełne droгоценnego balsamu zbawienia – zachowaj moje życie.
Serce pełne świętości – prowadź mnie drogą do nieba.
Serce dające lekarstwo na nasze choroby – proszę o zdrowie duszy i ciała.
Serce Jezusa, pociecho strapiionych – bądź moją pociechą.
Serce gorejące miłością – przemieniaj mnie tym ogniem.
Serce Jezusa, wzorce doskonałości – świeć coraz jaśniej na drodze mojego życia.
Serce Boże, źródło wszelkiego szczęścia – niech Twa łaska mnie umacnia na drodze do nieba.

Celebrans zachęca:

C: Przedstawmy Bogu, przez wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii, nasze osobiste prośby.

Po chwili milczenia celebrans rozpoczyna:

C: Z ufnością wznosimy naszą modlitwę do dobrego Ojca w niebie i wołamy:
Ojcze nasz...

Celebrans kontynuuje:

C: Wszechmogący Boże, ześlij na nas Ducha, którym w szczególny sposób obdarzyłeś św. Małgorzatę Marię, abyśmy poznali przekraczającą wszelką wiedzę miłość Chrystusa i mieli udział w pełni życia Bożego. Przez Chrystusa Pana naszego.

Można zakończyć antyfoną: Święta Małgorzato Mario, uproś za nas, aby Bóg był dla nas łaskawy. Jezusie Najmilejszy, zmiłuj się nad nami!

DZIĘKCZYNIENIE

- Za objawienie nam miłości Serca Jezusa Chrystusa,
- Za ukazanie drogi doskonałości chrześcijańskiej przez życie miłości i poświęcenia,
- Za ukazanie nadziei zbawienia dla grzeszników i dla całego świata,
- Za wspaniałe owoce nabożeństwa do Bożego Serca w życiu Kościoła,
- Za dzieło św. Małgorzaty Marii,
- Za błogosławiony czas nawiedzenia,
- Za nasze powołanie do służby w Królestwie Bożego Serca.

Można zaśpiewać: Uwielbiaj duszo moja...

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

Celebrans wyciąga ręce nad ludem i mówi:

C: Bóg, który pozwolił wam doznawać opieki św. Małgorzaty Marii i cieszyć się jej wsparciem w sprawach duchowych i doczesnych, niech wam błogosławi dzisiaj i zawsze.

W: Amen.

C: Niech wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii Alacoque uwolni was od zła obecnego, a jej przykład niech was pociągnie do świętego życia w służbie Bożego Serca i bliźnich.

W: Amen.

C: Niech Bóg sprawi, abyście z wszystkimi świętymi waszymi patronami radowali się w tej Ojczyźnie, którą przygotował dla dzieci Kościoła.

W: Amen.

Składa ręce, bierze do ręki relikwiarz i czyniąc nim znak krzyża, mówi:

C: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

W: Amen.

PROCESJA

Formuje się procesja, w której relikwie są uroczystie niesione do następnej wspólnoty.

DODATEK

FORMULARZ MSZY ŚWIĘTEJ O ŚW. MAŁGORZACIE MARIII

W mszale została podana jedynie kolekta własna na Mszę świętą o św. Małgorzacie Marii. Pozostałe części należy skomponować ze wskazanych części wspólnych. Poniższa propozycja jest taką właśnie próbą, dostosowaną do naszych potrzeb.

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Oto dziewica mądra, * jedna spośród roztropnych, * która wyszła na spotkanie Chrystusa z płonąca lampą.

KOLEKTA

Wszechmogący Boże, ześlij na nas Ducha, którym w szczególny sposób obdarzyłeś świętą Małgorzatę Marię, † abyśmy poznali przekraczającą wszelką wiedzę miłość Chrystusa * i mieli udział w pełni życia Bożego. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg po wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI

Panie Boże, przyjmij dary, które pokornie Ci składamy oddając cześć świętej Małgorzacie Marii, dziewicy, † i spraw przez niepokalaną Ofiarę, * abyśmy nieustannie płonęli czystą i świętą miłością ku Tobie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

ANTYFONA NA KOMUNIE

J 14,21 i 23

Kto Mnie miłuje, * ten będzie umiłowany przez mojego Ojca * i przyjdziemy do niego, * i będziemy u niego przebywać.

MODLITWA PO KOMUNII

Panie, nasz Boże, niech przyjęcie Ciała i Krwi Twojego Syna, odwróci nad od rzeczy przemijających, † abyśmy za przykładem św. Małgorzaty Marii, na ziemi wzrastali w szczerzej miłości ku Tobie, * a w niebie mogli Ciebie oglądać na wieki. Przez Chrystusa, Pana naszego.

LITANIA DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Kyrie, elejson – *Chryste, elejson. Kyrie, elejson.*

Chryste, usłysz nas – *Chryste, wysłuchaj nas.*

Ojcze z nieba, Boże – *zmiłuj się nad nami.*

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Serce Jezusa, Syna Ojca Przedwiecznego,

Serce Jezusa, w łonie Matki Dziewicy przez Ducha
Świętego utworzone,

Serce Jezusa, ze słowem Bożym istotowo zjednoczone,

Serce Jezusa, nieskończonego majestatu,

Serce Jezusa, świątynio Boga,

Serce Jezusa, przybytku Najwyższego,

Serce Jezusa, domie Boży i bramo niebios,

Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości,

Serce Jezusa, sprawiedliwości i miłości skarbnico,

Serce Jezusa, dobroci i miłości pełne,

Serce Jezusa, cnót wszelkich bezdenne głębino,

Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze,

Serce Jezusa, królu i zjednoczenie serc wszystkich,

Serce Jezusa, w którym są wszystkie skarby mądrości
i umiejętności,

Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa,

Serce Jezusa, w którym sobie Ojciec bardzo upodobał,

Serce Jezusa, z którego pełni wszyscyśmy otrzymali,

Serce Jezusa, odwieczne upragnienie świata,

Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miłosierdzia,
Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, którzy Cię wzywają,
Serce Jezusa, źródło życia i świętości,
Serce Jezusa, przebłaganie za grzechy nasze,
Serce Jezusa, zelżywością napełnione,
Serce Jezusa, dla nieprawości naszych starte,
Serce Jezusa, aż do śmierci posłuszne,
Serce Jezusa, włócznią przebite,
Serce Jezusa, źródło wszelkiej pociechy,
Serce Jezusa, życie i zmartwychwstanie nasze,
Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze,
Serce Jezusa, krwawa ofiara grzeszników,
Serce Jezusa, zbawienie ufających w Ciebie,
Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających,
Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich świętych.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *przepuść nam, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *wysłuchaj nas, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *zmiłuj się nad nami.*

C: Módlmy się: Wszechmogący, wieczny Boże, wejrzyj na Serce najmilszego Syna swego i na chwałę i zadośćuczynienie, jakie w imieniu grzeszników Ci składa. Daj się przebłagać tym, którzy zebrzą Twego miłosierdzia, i racz udzielić przebaczenia w imię tego Syna swego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

POZDROWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA
– MODLITWA ŚW. MAŁGORZATY MARII

Pozdrawiam Cię, Serce mojego Jezusa – zbawiaj mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce mojego Stwórcy – doskonal mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce mojego Zbawiciela – wyzwalaaj
mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce mojego Sędziego – przebaczaaj mi.
Pozdrawiam Cię, Serce mojego Ojca – kieruj mną.
Pozdrawiam Cię, Serce mojego Mistrza – nauczaj mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce mojego Pasterza – ochraniaaj
mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce Dzieciątka Jezus – pociągaj mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce Jezusa umierającego na krzyżu –
płacisz za mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce mojego Brata – pozostań ze mną.
Pozdrawiam Cię, Serce kochające – działaj we mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce miłosierne – odpowiadaj za mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce bardzo pokorne – odpocznij
we mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce bardzo cierpliwe – podtrzymuj
mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce bardzo wierne – pouczaj mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce pełne pokoju – uspokajaj mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce Jezusa, pociecho strapionych – po-
cieszaj mnie.
Pozdrawiam Cię, Serce kochające nade wszystko, goreją-
ce ognisko miłości – pochłaniaaj mnie.

Pozdrawiam Cię, Serce Jezusa, wzorze doskonałości –
oświecaj mnie.

Pozdrawiam Cię, Serce Boże, przyczyno naszej radości –
umacniaj mnie.

LITANIA DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO
ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE

Serce Jezusa, zbaw mnie.

Serce Stworzyciela, uczyni mnie doskonałą.

Serce Zbawiciela, wyzwól mnie.

Serce mojego Sędziego, przebacz mi.

Serce mojego Ojca, prowadź mnie.

Serce mojego Oblubieńca, kochaj mnie.

Serce mojego Mistrza, pouczaj mnie.

Serce mojego Króla, ukoronuj mnie.

Serce mojego Dobroczyńcy, ubogać mnie.

Serce mojego Pasterza, strzeż mnie.

Serce mojego Przyjaciela, obdarz mnie pieśczętami.

Serce Dzieciątka Jezus, pociągnij mnie.

Serce Jezusa konającego na krzyżu, wstawiaj się za mną.

Serce mojego Brata, pozostań ze mną.

Serce nieporównalnej dobroci, przebacz mi.

Serce wspaniałe, zabłyśnij we mnie.

Serce najśłodsze, obejmij mnie.

Serce miłości pełne, działaj we mnie.

Serce najpokorniejsze, odpoczywaj we mnie.

Serce wielce cierpliwe, znoś mnie.

Serce najwierniejsze, zapłać za mnie.

Serce podziwu godne, błogosław mi.
Serce pełne pokoju, uczyn mnie pogodną.
Serce upragnione i najpiękniejsze, rozkochaj mnie w Tobie.
Serce przesławne i doskonale, uszlachetnij mnie.
Serce Najświętsze, drogocenny balsamie, zachowaj mnie.
Serce Przenajświętsze i szczodrobliwie, uczyn mnie lepszą.
Serce błogosławione, lekarzu i lekarstwo na nasze choroby, uzdrów mnie.
Serce Jezusa, pociecho strapionych, pociesz mnie.
Serce kochające, gorejące ognisko, spalaj mnie.
Serce Jezusa, wzorze doskonałości, oświeć mnie.
Serce Boże, początku wszelkiego szczęścia, umocnij mnie.
Serce wiecznych błogosławieństw, wezwij mnie.

MODLITWY ŚW. MAŁGORZATY MARIII

Mój Panie, niczego nie chcę oprócz Ciebie
i tego, co Ty sam wybierzesz dla mnie.
Ty mi wystarczasz, mój Boże!
Uczyn dla mnie i ze mną to,
co będzie dla większej Twojej chwały,
bez względu na moje samolubne korzyści.
Bądź zadowolony, mój Boże,
a to mi wystarczy.
Amen.

Serce Jezusa, kocham Cię, oddaję Ci cześć i dziękuję Ci.
Prowadź mnie, zbaw mnie, pociągnij mnie ku sobie.
Nie odmawiaj pomocy mojemu niegodnemu sercu.

Złóż moje niegodziwe serce w Twoim, aby trwało w czynieniu dobra i w unikaniu zła.

Zniszcz we mnie królestwo grzechu i ustanów królestwo cnoty, aby Twój obraz był we mnie doskonały i któregoś dnia stał się ozdobą niebiańskiego pałacu.

Jezu, niech Twoje Serce będzie dla mnie siłą w walce, podporą w słabości, światłem i przewodnikiem w ciemności, uzupełnieniem w moich brakach, uświęceniem moich intencji i działań.

O Serce Jezusa, zniszcz we mnie wszystko to, co pochodzi ode mnie, i umieść na tym miejscu to, co jest Twoje: przemień mnie w siebie.

Pragnę żyć tylko przez Ciebie i dla Ciebie. Bądź więc moim życiem, moją miłością, bądź dla mnie wszystkim.

O Serce Jezusa, udziel mi prawdziwej pokory, abym była poddana wszystkim, pogodnie i bez narzekania znosiła małe upokorzenia.

Jezu, pozwól mi wejść do Twojego Serca jak do szkoły, abym posiadała mądrość świętych, mądrość czystej miłości.

O najlepszy Mistrzu, obym słuchała uważnie Twojego głosu, który mi mówi: „Uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla waszych dusz”.

LITANIA DO ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE

(do prywatnego odmawiania)

Kyrie, elejson

Chryste, elejson

Kyrie, eleison.

Chryste, usłysz nas – *Chryste, wysłuchaj nas.*

Ojcze z nieba, Boże – *zmiłuj się nad nami.*
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, Jedyny Boże,
Święta Maryjo – *módl się za nami.*
Święta Małgorzato Mario,
Dziewico od dzieciństwa poświęcona Jezusowi,
Ukochane dziecię Maryi,
Wybrana uczennico Serca Jezusowego,
Powiernico nieskończonej miłości Serca Bożego,
Apostołko nabożeństwa do Najświętszego Serca
Jezusowego,
Gorliwa wielbicielko Najświętszego Sakramentu,
Ofiario poświęcona Najświętszemu Sercu Jezusa za nie-
wdzięczność ludzi,
Żarliwa miłośniczko krzyża Chrystusowego,
Dziedziczko skarbów Serca Jezusowego w czasie i wiecz-
ności,
Mistrzynie roztropna, pełna światła Bożego w życiu we-
wnętrznym,
Współczująca bliźnim miłością zaczerpniętą z Serca Bożego,
Aniele dobrej rady,
Podporo ubogich,
Lekarko chorych,
Całopalna ofiario miłości Bożej,
Pochodnio jaśniejąca świętości,
Przykładzie umartwienia,
Wspomożycielko dusz w czyścucu cierpiących,

Rozkoszy Serca Jezusowego,
Nowa gwiazdo zakonu Nawiedzenia.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *przepuść nam, Panie.*

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *wysłuchaj nas, Panie.*

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *zmiłuj się nad nami.*

C: Módl się za nami, św. Małgorzato Mario,

W: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

C: Módlmy się. Panie Jezu Chryste, który objawiłeś niewyczerpane bogactwa swojego Serca św. Małgorzacie Marii, dziewicy, spraw, abyśmy dzięki jej wstawiennictwu i za jej przykładem, miłując Ciebie we wszystkim i ponad wszystko, znaleźli stałe mieszkanie w Twoim Sercu. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

AKT WYNAGRODZENIA NIEPOKALANEMU SERCU MARYI (I)

Niepokalane Serce Maryi, arcydzieło Wszechmocy Bożej, chwalebny przybytku Trójcy Przenajświętszej, wielkim szczęściem jest, że możemy Cię uczyć. Tak bardzo nas ukochałaś, a po Bogu zawdzięczamy Ci wszystko. Jezus dany jest nam przez Ciebie. Dla nas i dla naszego zbawienia połączyłaś swoje cierpienia z Jego cierpieniami, bo „jak morze była wielka Twoja boleść”. A jednak są nieszczęsne dusze, które zamiast miłować Cię bez granic, owładnięte przez szatana, ośmielają się ohydnyymi bluźnierstwami obrzucać

Twoje Imię i najszczytniejsze Twoje przywileje. My sami, niestety, częstokroć przez nasze upadki znajdowaliśmy się w ich szeregach.

Przebacz nam, o Królowo i Matko Miłosierdzia, wszystkie nasze niewierności względem Ciebie. Mocniej niż dotąd przyrzekamy, przy pomocy łaski Bożej, iż będziemy Cię czcić, kochać i naśladować. W duchu wynagrodzenia odnawiamy nasze całkowite oddanie się Tobie, ofiarując Ci wszystko, co mamy i czym jesteśmy, a oddaniu temu okażemy się wiernymi, żyjąc w zależności od Ciebie i działając dla Twej chwały i Królestwa Twego Syna.

Za wszystkie bluźnierstwa zwrócone przeciwko Tobie słowem lub pismem, wynagradzamy Twemu Sercu, Maryjo.

Za zniewagi i niewdzięczności, jakimi raniliśmy Twe Serce Macierzyńskie, wynagradzamy Twemu Sercu, Maryjo.

Za nieznajomość i zawinioną obojętność względem Ciebie, w jakiej żyje tak wielu chrześcijan, wynagradzamy Twemu Sercu, Maryjo.

Pragniemy godnie wynagrodzić Ci te wszystkie zniewagi, jednocząc się z chórami aniołów, świętych i wybranych dusz, które Cię wielbią w niebie i na ziemi. Raczej przyjąć hołd naszej synowskiej miłości, okaż się nam Matką i spraw, abyśmy byli godni należeć do grona Twych sług i Twych dzieci. Amen.

AKT WYNAGRODZENIA NIEPOKALANEMU SERCU MARYI (II)

Święta Maryjo, błogosławiona Matko Zbawiciela i przechwalebna Dziewico! Wysławiamy Cię jako wybraną

przez Boga przed wiekami spośród wszystkich córek ludzkich na Rodzicielkę Jego Syna. Wysławiamy Twoje poczęcie bez skazy grzechu pierworodnego. Wysławiamy Twoją godność Matki i Dziewicy. Wysławiamy Cię jako pośredniczkę wszystkich łask zbawienia. Wysławiamy najczystsze Serce Twoje, kochające nas miłością macierzyńską!

Dzięki składamy Ojcu Przedwiecznemu, że wybrał Ciebie, abyś przez Syna swego starła głowę szatana. Dzięki składamy Synowi Bożemu, że w dziewiczym łonie Twoim stał się człowiekiem, a jako Syn Twój rozmiłował się w Twoim Sercu Niepokalanym. Dzięki składamy Duchowi Świętemu, że przeczyste Serce Twoje obdarzył pełnością łaski i rozpalił je najpiękniejszą miłością Boga i ludzi.

Niech Tobie, święta Matko Boża, wszystkie pokolenia śpiewają pieśń chwały, bo Pan jest z Tobą, boś łaski pełna, bo owocem Twego żywota jest Jezus, Bóg i Zbawiciel ludzi. Wraz z hołdem miłości, czci składamy Twemu Sercu wynagrodzenie za wszelkie zniewagi Twojej godności Rodzicielki Bożej, za wszelkie znieważenia Twojemu imieniu, za obojętność wobec Twojej dobroci i niewdzięczność za Twoją miłość macierzyńską. Z wynagrodzeniem ofiarujemy Ci nasze serce wraz z zapewnieniem, że Ciebie na wieki wychwalać będziemy.

Serce Maryi, w którym Bóg Ojciec ma upodobanie,
Ciebie na wieki wychwalać będziemy.

Serce Maryi, przez Syna Bożego miłością synowską
umiłowane,

Serce Maryi, przez Ducha Świętego darami łaski hojnie wyposażone,
Serce Maryi, żadną plamą grzechu nieskalane,
Serce Maryi, miłością Boga zawsze gorejące,
Serce Maryi, do Serca Jezusa doskonale upodobnione,
Serce Maryi, z Jezusem dla naszego zbawienia współcierpiące,
Serce Maryi, mieczem boleści przeszyte,
Serce Maryi, kochające ludzi miłością macierzyńską,
Serce Maryi, nieustannie za nami orędujące,
Serce Maryi, nasza nadziejo zbawienia,
Serce Maryi, doznające od wielu niewdzięczności,
Serce Maryi, któremu oziębli i bezbożni uwłaczają,
Serce Maryi, pełne miłosierdzia dla błądzących i grzesznych,
Serce Maryi, za wszystkie łaski i błogosławieństwa nam udzielone,

C. Błogosławiona jesteś Rodzicielko Boża.

W. Wszelkiej czci i chwały najgodniejsza.

C. Módlmy się. Panie Jezu Chryste, któryś w świętym Sercu swej Matki odzwierciedlił tajemnice swego życia, męki i chwały, spraw to, prosimy, abyśmy Ją czcili i miłowali i w Niej wysławiali dobrodziejstwa Twoje, a zarazem dla Jej zasług i orędownictwa udziel łaski nawrócenia wszystkim, którzy znieważają Jej imię, by i oni należeli do Jej dzieci. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

LITANIA DO NIEPOKALANEGO SERCA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

(do prywatnego odmawiania)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
Chryste, usłysz nas,
Chryste, wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Synu Odkupicielu świata, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Duchu Święty, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Święta Trójco, jedyny Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Serce Maryi, niepokalane, *módl się za nami!*
Serce Maryi, łaski pełne,
Serce Maryi, najczystsze,
Serce Maryi, najpokorniejsze,
Serce Maryi, najukochańsze,
Serce Maryi, w zwiastowaniu arko Boga Wcielonego,
Serce Maryi, w nawiedzeniu nowymi łaskami ozdobione,
Serce Maryi, przy narodzeniu Chrystusa weselem napę-
nione,
Serce Maryi, przy ofiarowaniu mieczem boleści przeszyte,
Serce Maryi, przy znalezieniu Chrystusa ucieszone,
Serce Maryi, z Jezusem w Ogrójcu w smutku pogrążone,
Serce Maryi, w biczowaniu Chrystusa okrutnie udre-
czone,
Serce Maryi, w ukoronowaniu Chrystusa wewnętrznymi
cierniami przebite,
Serce Maryi, w dźwiganiu krzyża Chrystusa obciążone,
Serce Maryi, z Jezusem do krzyża przybite,

Serce Maryi, z cierpiącym Jezusem współcierpiące,
Serce Maryi, z umarłym Jezusem w żalości pogrzebione,
Serce Maryi, ze zmartwychwstającym Jezusem radością
ożywione,

Serce Maryi, przy wniebowstąpieniu Pańskim weselem
objęte,

Serce Maryi, w zesłaniu Ducha Świętego znowu po-
święcone,

Serce Maryi, w wniebowzięciu Twoim nad wszystkich
świętych wywyższone,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *przepuść nam, Panie.*

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *wysłuchaj nas, Panie.*

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
– *zmiłuj się nad nami.*

C: Módl się za nami, Święta Boża Rodzicielko.

W: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

C: Módlmy się: Boże, Ty przygotowałeś w Sercu Najświętszej Maryi Panny godne mieszkanie dla Ducha Świętego, spraw, abyśmy za wstawiennictwem Najświętszej Dziewicy stali się świątynią Twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

OBRZĘDY BŁOGOSŁAWIENSTWA OBRAZU

WPROWADZENIE

Z okazji nawiedzenia wspólnot przez relikwie św. Małgorzaty Marii może zająć potrzeba pobłogosławienia nowych obrazów Najświętszego Serca Pana Jezusa, św. Małgorzaty Marii czy Niepokalanego Serca Matki Najświętszej, które będą przeznaczone do publicznej czci. Niniejszy obrzęd przygotowano na podstawie: *Obrzędy błogosławieństw*, Księgarnia św. Jacka, Katowice 1994, t. 2, s. 84-106.

986. Kiedy nowy obraz święty ma zostać przeznaczony do publicznej czci wiernych, zwłaszcza w naczelnym miejscu kościoła, w myśl Konstytucji o liturgii *Sacrosanctum Concilium*, nr 125, wypada, aby został pobłogosławiony zgodnie z podanym tutaj obrzędem. Obrzędu tego nie sprawuje się podczas Mszy świętej. Jeśli zaś chodzi o obraz święty, który ma być czczony tylko w domu wiernych, błogosławiąc go, należy zastosować obrzęd opisany w rozdziale 37 (nn. 1162-1182).

988. Podane tu obrzędy mogą być sprawowane przez kapłana, który zachowując ich strukturę i podstawowe elementy, zawsze może wybrać z nich pewne części, aby dostosować celebrację do sytuacji osób i miejscowych okoliczności. Jeśli obrzędowi przewodniczy biskup, co jest pożądane, należy go odpowiednio dostosować.

989. Błogosławieństwo obrazu świętego może być połączone z nieszporymi w dniu, w którym odpowiednie nieszpory są lub mogą być sprawowane.

Nieszpory odprawia się jak zwykle. Po psalmach wypada przytoczyć dłuższe czytanie z tekstów przeznaczonych w Lekcjonarzu na święta Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i świętych.

Następnie celebrans wygłasza homilię, w której wyjaśnia czytanie biblijne oraz przedstawia znaczenie świętych obrazów w Kościele.

Zależnie od okoliczności po czytaniu biblijnym lub homilii wszyscy przez pewien czas rozważają w milczeniu słowo Boże. Następnie śpiewa się responsorium z Liturgii godzin lub pieśń o podobnym charakterze.

Po śpiewie celebrans odmawia modlitwę błogosławieństwa, po której następuje kantykw ewangeliczny (*Magnificat*) z własną antyfoną. Podczas śpiewania kantyku, po okadzeniu ołtarza i krzyża okadza się również obraz.

Dalszy ciąg i zakończenie nieszpórów odbywa się jak zwykle.

OBRZĘD BŁOGOSŁAWIEŃSTWA OBRAZU NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

OBRZĘDY WSTĘPNE

Po zgromadzeniu się lud śpiewa odpowiednią pieśń, np. Pod Twą obronę lub O niewysłowione szczęście zajaśniało. Po jej ukończeniu celebrans mówi:

C: ✠ W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy żegnają się i odpowiadają:

W: Amen.

Celebrans pozdrawia obecnych, mówiąc:

C: Łaska i pokój od Boga Ojca i od naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który jest obrazem Boga niewidzialnego, niech będą z wami.

albo wypowiada inne słowa, zwłaszcza wzięte z Pisma Świętego. Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

Celebrans krótko przemawia do wiernych, aby ich wewnętrznie przygotować do sprawowania obrzędu i wyjaśnić jego znaczenie. Może to uczynić tymi lub podobnymi słowami:

C: Drodzy bracia i siostry, mamy naprawdę powód do radości, bo oto zgromadziliśmy się, aby wielbić Boga z okazji błogosławieństwa nowego obrazu Najświętszego Serca Pana. Obraz ten będzie przeznaczony do publicznej czci wiernych. Niech nam przede wszystkim przypomina, że Chrystus jest widzialnym obrazem niewidzialnego Boga. Powiedział On bowiem: „Kto Mnie widzi, widzi i Ojca”. Oddając przeto cześć temu obrazowi, kierujemy na-

sze oczy na Chrystusa, który z Ojcem i Duchem Świętym króluje na wieki. To On chciał, byśmy czcili ten obraz. Ma on pomagać wierzącym w poznawaniu i kontemplacji miłości Boga do człowieka.

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO

Lektor lub ktoś z obecnych albo sam celebrans odczytuje jeden lub kilka tekstów Pisma Świętego, przede wszystkim spośród czytań podanych w Lekcjonarzu mszalnym albo Liturgii godzin w związku z obchodem uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa. Między czytaniem należy wykonać odpowiednie psalmy responsoryjne albo zachować chwilę milczenia. Niech czytanie Ewangelii zawsze zajmuje naczelne miejsce. Można także odczytać proponowane tu teksty:

Chrystus Pan jest obrazem Boga niewidzialnego

Kol 1,12-20

Bracia i siostry, posłuchajcie słów św. Pawła Apostoła do Kolosan.

Dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziele świętych w światłości. On uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swojego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie – odpuszczenie grzechów.

On jest obrazem Boga niewidzialnego – Pierworodnym wobec każdego stworzenia, bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, czy Trony, czy Panowania, czy Zwierzchności, czy Władze.

Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie. I On jest Głową Ciała – Kościoła. On jest Początkiem,

Pierworodnym spośród umarłych, aby sam zyskał pierwszeństwo we wszystkim.

Zechciał bowiem Bóg, by w Nim zamieszkała cała Pełnia i aby przez Niego znów pojednać wszystko ze sobą: przez Niego – i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża.

Albo:

J 14,1-11: *Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca*

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Niech się nie trwoży serce wasze”.

Zależnie od okoliczności można odmówić lub odśpiewać psalm responsoryjny albo inną odpowiednią pieśń.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 8,4-5.6-7a (R.: por. 2ab)

Refren: Jak jest przedziwne imię Twoje, Panie.

⁴ Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło palców Twoich, *
na księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:

⁵ Czy jest człowiek, że o nim pamiętasz, *
czy syn człowieczy, że troszczysz się o niego?

Refren: Jak jest przedziwne imię Twoje, Panie.

⁶ Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów, *
uwieńczyłeś go czcią i chwałą.

⁷ Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich, *
wszystko złożyłeś pod jego stopy.

Refren: Jak jest przedziwne imię Twoje, Panie.

Zależnie od okoliczności celebrans wygłasza homilię, w której wyjaśnia wiernym czytanie biblijne i przedstawia tajemnicę obecności Chrystusa w obrazie, aby w świetle wiary zrozumieli znaczenie obrzędu. Warto tutaj odnieść się do drugiego i trzeciego z wielkich objawień św. Małgorzaty Marii.

PROŚBY

Zależnie od uznania przed modlitwą błogosławieństwa można odmówić modlitwę wspólną. Z proponowanych tu wezwań celebrans może wybrać te, które uzna za bardziej odpowiednie, lub dodać do nich inne, uwzględniające sytuację wspólnoty wiernych albo szczególne okoliczności.

C: Bóg Ojciec dał nam jako Zbawiciela i Odkupiciela swoje Słowo, przez które wszystko stworzył i w którym wszystko ma istnienie. Skierujmy więc do Boga nasze wspólne błagania:

W: Upodobnij nas, Ojcze, do Twojego Syna.

Ojcze, Twój Syn jest nieskończoną Mądrością i najwyższą Prawdą,

– spraw, abyśmy ją coraz głębiej poznawali i trwali w niej całym sercem.

Ojcze, Ty posyłając swojego Syna na ziemię, napełniłeś ją radością,

– niech ciągła obecność Chrystusa raduje nasze serca.

Ojcze, Ty namaściłeś Chrystusa na Kapłana, Króla i Proroka,

– spraw, abyśmy w Nim stawali się miłą Tobie ofiarą, wiernymi sługami i gorliwymi uczniami.

Ojcze, Ty zechciałeś, aby Chrystus był dla nas Nauczycielem cichym i pokornego serca,

– wspomagaj nas, abyśmy od Niego uczyli się łagodności i dobroci.

Ojcze, Ty przez Krew Chrystusa przelaną na krzyżu wszystko pojednałeś ze sobą,
– spraw, abyśmy współdziałali z Tobą we wprowadzaniu zgody i pokoju.

Ojcze, Ty niewymownym zrządzeniem swojej opatrności zechciałeś, aby nasz Zbawiciel zawisł na drzewie krzyża jako zwycięzca śmierci i szatana,
– spraw, abyśmy jednocząc się z Nim w Jego śmierci, stali się także uczestnikami Jego zmartwychwstania.

Ojcze, Ty w gorejącym Sercu Syna objawiłeś nam swoją miłość,
– spraw, abyśmy wpatrując się w otwarte Serce Zbawiciela rozpalili i nasze serca tą miłością.

Następuje modlitwa błogosławieństwa.

Zależnie od okoliczności wszyscy przez chwilę modlą się w milczeniu.

MODLITWA BŁOGOSŁAWIENSTWA

Celebrans rozkłada ręce i wypowiada modlitwę błogosławieństwa:

C: Błogosławimy Ciebie, Ojcze miłujący ludzi. Ty posłałeś na świat swoje Słowo, które przyjąwszy ciało z Niepokalanej Dziewicy, stało się naszym Zbawicielem i pierworodnym bratem, podobnym do nas we wszystkim oprócz grzechu. W Chrystusie dałeś nam najwyższy wzór świętości: Kościół oddaje Mu cześć jako Dziecku i wpatrując się w słabe Niemowlę leżące w żłobie, wielbi wszechmocnego Boga. Kiedy ogląda Jego oblicze, dostrzega w nim odbłask Twojej dobroci. Gdy przyjmuje z Jego ust słowa życia, napełnia się Twoją mądrością.

Doświadczając głębi miłości Jego Serca, Kościół zostaje ogarnięty ogniem Ducha Świętego, którego Chrystus udziela dla odrodzenia ludzi. Wpatrując się w Jego rany, czci Krew Najdroższą, w której doznaje oczyszczenia. Radując się ze zmartwychwstania Chrystusa, Kościół otrzymuje już przedsmak chwały swojego Oblubieńca. Ciebie więc, Boże, pokornie prosimy: niech wierni, którzy będą czcili ten obraz Najświętszego Serca Jezusowego, żywią w swoich sercach Jego pragnienia, a jak obecnie noszą w sobie obraz ziemskiego człowieka, tak kiedyś niech się upodobnią do człowieka niebieskiego.

Ojcze, niech Twój Syn będzie dla nich drogą, która do Ciebie prowadzi; prawdą, która rozjaśnia ich serca; życiem, które ich podtrzymuje. Niech będzie światłością, rozpraszającą mroki życiowego pielgrzymowania; skałą, na której umęczeni znajdują wytchnienie; bramą, u której przyjmiesz ich w nowym Jeruzalem. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W: Amen.

Albo:

C: Boże, który mieszkasz w niedostępnej światłości, Ty nas tak umiłowałeś, że będąc niewidzialnym, stałeś się dla nas widzialny w Chrystusie. Wejrzyj łaskawie na swoich wiernych, którzy wykonali ten wizerunek Twojego Syna. Spraw, aby otaczając czcią Jego obraz, sami nieustannie przemieniali się na Jego podobieństwo. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

Po modlitwie błogosławieństwa celebrans nakłada kadzidło i okadza obraz. W tym czasie śpiewa się pieśń: Pobłogosław Jezu drogi lub Twemu Sercu cześć składamy.

ZAKOŃCZENIE OBRZĘDU

Celebrans wyciąga ręce nad ludem i mówi:

C: Pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, niech strzeże waszych serc i myśli w poznaniu i miłości Boga i Jego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

W: Amen.

Składa ręce i czyniąc znak krzyża, mówi:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

W: Amen.

Obrzęd można zakończyć odpowiednim śpiewem.

OBRZĘD BŁOGOSŁAWIENSTWA
OBRAZU NIEPOKALANEGO SERCA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

OBRZĘDY WSTĘPNE

Po zgromadzeniu się lud śpiewa odpowiednią pieśń. Po jej ukończeniu celebrans mówi:

C: ✠ W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy żegnają się i odpowiadają:

W: Amen.

Celebrans pozdrawia obecnych, mówiąc:

C: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana, Jezusa Chrystusa, narodzonego z Maryi Panny, i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

albo wypowiada inne słowa, zwłaszcza wzięte z Pisma Świętego. Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

Celebrans krótko przemawia do wiernych, aby ich wewnętrznie przygotować do sprawowania obrzędu i wyjaśnić jego znaczenie. Może to uczynić tymi lub podobnymi słowami:

C: Drodzy bracia i siostry, z radością zgromadziliśmy się, aby pobłogosławić obraz Najświętszej Maryi Panny. Wizerunek ten, wykonany pod wezwaniem Jej Niepokalanego Serca, będzie nam przypominał, jak nierozzerwalny związek istnieje między Najświętszą Maryją Panną a Chrystusem i Jego Kościołem.

Najświętsza Panna, Matka widzialnego Chrystusa, który jest obrazem niewidzialnego Boga, jest także obra-

zem, figurą i przykładem Kościoła: *obrazem*, w którym Kościół z radością ogląda to, czym sam pragnie być; *figurą*, w której znajduje drogę wiodącą do doskonałego zjednoczenia z Chrystusem; *przykładem*, na którym Kościół, Oblubienica Chrystusa, opiera się w wykonywaniu swoich apostoelskich zadań. Ona daje nam przykład oddania swojego Niepokalanego Serca Sercu Boskiego Syna.

Z wewnętrznym skupieniem i gorliwością starajmy się uczestniczyć w tym świętym obrzędzie.

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO

Lektor lub ktoś z obecnych albo sam celebrans odczytuje jeden lub kilka tekstów Pisma Świętego, przede wszystkim spośród czytań podanych w Lecjonarzu albo w Liturgii godzin w Tekstach wspólnych lub własnych o Najświętszej Maryi Pannie, szczególnie ze wspomnienia o Niepokalanym Sercu Matki Najświętszej (LM t. VI, 200-202). Między czytaniem należy wykonać odpowiednie psalmy responsoryjne albo zachować chwilę milczenia. Można odczytać także proponowane tu teksty.

Błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia

Łk 1,42-50

C: Bracia i siostry, posłuchajcie słów Ewangelii według św. Łukasza:

Wydając głośny okrzyk, Elżbieta powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mego Pana przychodzi do mnie? Oto skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana».

Wtedy Maryja rzekła: «Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim. Bo wejrzał na uni-

zenie swojej Służebnicy. Oto bowiem odąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia. Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, a Jego imię jest święte. Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie nad tymi, którzy się Go boją».

Albo:

Ap 11,19a; 12,1-6a.10ab: *Wielki znak ukazał się na niebie*
Świątynia Boga w niebie się otwarła... *aż do:* w Jego świątyni. *12,6. aż do:* miejsce ma przygotowane przez Boga. *10. aż do:* władza Jego Pomazańca.

Lk 1,26-38: *Oto poczniesz i porodzisz Syna*
Bóg posłał anioła Gabriela...

J 19,25-27: *Oto Syn Twój. Oto Matka twoja*
Obok krzyża Jezusa stały...

Zależnie od okoliczności można odmówić lub odśpiewać psalm responsoryjny albo inną odpowiednią pieśń.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 113[112],1-2.3-4.5-6.7-8 (R.: por. 2)

Refren: Niech imię Pana będzie pochwalone.

¹ Chwalcie, słudzy Pańscy, *
chwalcie imię Pana.

² Niech imię Pana będzie błogosławione *
teraz i na wieki.

Refren: Niech imię Pana będzie pochwalone.

³ Od wschodu aż do zachodu słońca *
niech będzie pochwalone imię Pana.

⁴ Pan jest wywyższony ponad wszystkie ludy, *
ponad niebiosa sięga Jego chwała.

Refren: Niech imię Pana będzie pochwalone.

- ⁵ Kto jest jak nasz Pan Bóg, *
 który mieszka w górze
⁶ i w dół spogląda *
 na niebo i na ziemię.

Refren: Niech imię Pana będzie pochwalone.

- ⁷ Podnosi z prochu nędzarza *
 i dźwiga z gnoju ubogiego,
⁸ by go posadzić wśród książąt, *
 wśród książąt swojego ludu.

Refren: Niech imię Pana będzie pochwalone.

Zależnie od okoliczności celebrans wygłasza homilię, w której wyjaśnia wiernym czytanie biblijne i przedstawia posłannictwo Najświętszej Maryi Panny w historii zbawienia, czci Jej Niepokalanego Serca, aby w świetle wiary zrozumieli znaczenie obrzędu.

PROŚBY

Zależnie od uznania przed modlitwą błogosławieństwa można odmówić modlitwę wspólną. Z proponowanych tu wezwań celebrans może wybrać te, które uzna za bardziej odpowiednie, lub dodać do nich inne, uwzględniające sytuację wspólnoty wiernych albo szczególne okoliczności.

C: Oddając cześć naszemu Zbawicielowi, narodzonemu z Maryi Dziewicy, zanośmy do Niego pokorne błagania:

W: Niech Twoja Matka wstawia się za nami.

Zbawicielu świata, Ty mocą swojego odkupienia zachowałeś swoją Matkę od wszelkiej zmazy grzechu,
 – zachowaj nas od skażenia grzechem.

Nasz Odkupicielu, Ty sprawiłeś, że Maryja Dziewica stała się godnym dla Ciebie mieszkaniem i przybytkiem Ducha Świętego,

- spraw, abyśmy na wieki byli świątynią Twojego Ducha.

Nasz Kapłanie, Twoja Matka stała obok krzyża,

- spraw za Jej wstawiennictwem, abyśmy się radował, uczestnicząc w Twoich cierpieniach.

Królu królów, Ty przyjąłeś swą Matkę z ciałem i duszą do niebieskiej chwały,

- spraw, abyśmy zawsze myślą przebywali w niebie.

Panie nieba i ziemi, Ty zechciałeś, aby Maryja jako Królowa stała po Twojej prawicy,

- spraw, abyśmy zasłużyli na udział w Jej chwale.

Źródło świętości, Ty napełniłeś łaską Serce Twej Niepokalanej Matki i uczyniłeś Ją wzorem czystości, pokory i duchowego poświęcenia,

- za Jej wstawiennictwem uczyni nasze serca zdolne do pełnej współpracy z Tobą.

Następuje modlitwa błogosławieństwa. Zależnie od okoliczności wszyscy przez chwilę modlą się w milczeniu.

MODLITWA BŁOGOSŁAWIEŃSTWA

Celebrans rozkłada ręce i wypowiada modlitwę błogosławieństwa:

C: Uwielbiamy Cię, Panie, niewysłowny Boże. Ty przed stworzeniem świata ustanowiłeś Chrystusa początkiem i końcem wszechrzeczy, a przedziwnym zrzą-

dzeniem swojej łaskowości złączyłeś z Nim Najświętszą Maryję Pannę, aby była Jego Matką i Towarzyszką, obrazem i wzorem Kościoła, Matką i Orędowniczką nas wszystkich. Ona jest Nową Niewiastą, która naprawiła to, co zniszczyła pierwsza – Ewa. Jako czcigodna córka Syjonu złączyła swoje modlitwy z głosami Praojców i sercem przyjęła Mesjasza, którego Izrael oczekiwał. Jest Ona ubogą i pokorną służebnicą, z której narodziło się Słońce sprawiedliwości, Twój Syn, a nasz Pan, Jezus Chrystus.

Ojcze Święty, pokornie Cię błagamy: niech Twoi wierni, którzy przygotowali ten obraz Niepokalanego Serca Najświętszej Dziewicy, zawsze doznają Jej opieki, a oglądając oczami Jej podobieństwo, niech je kształtują w swoich sercach. Niech trwają w niewzruszonej wierze i silnej nadziei, w miłości gotowej do czynu i w szczerzej pokorze.

Niech w cierpieniu zachowają męstwo, a w ubóstwie poczucie godności. Niech będą cierpliwi w przeciwnościach, w powodzeniu otwarci na potrzeby bliźnich, niech wprowadzają pokój i sprawiedliwość. Niech przechodzą drogami świata w miłości ku Tobie i braciom i dojdą do wiecznej Ojczyzny, w której Najświętsza Maryja Panna wstawia się za nami i jaśnieje jako Królowa. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

Albo:

C: Boże, Ty w osobie Najświętszej Maryi Panny dałeś swojemu Kościołowi pielgrzymującemu zapowiedź przyszłej chwały. Spraw, aby Twoi wierni, którzy przygotowali ten obraz Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, z ufnością wznosili oczy ku Matce, jaśniejącej jako wzór świętości dla całej wspólnoty Twoich wybranych. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

Po modlitwie błogosławieństwa celebrans nakłada kadzidło i okadza obraz. W tym czasie śpiewa się hymn lub pieśń ku czci Niepokalanego Serca Matki Najświętszej (np. Idźmy tulmy się jak dziatki) lub antyfonę Pod Twoją obronę.

ZAKOŃCZENIE OBRZĘDU

Celebrans wyciąga ręce nad ludem i mówi:

C: Bóg, który odkupił świat przez swojego Syna, zrodzonego z Maryi Dziewicy, niech was obdarzy swoim błogosławieństwem.

W: Amen.

C: Niech was zawsze i wszędzie strzeże Maryja Dziewica, która zrodziła Dawcę życia.

W: Amen.

C: Wam wszystkim, tutaj zgromadzonym, aby oddawać Jej cześć, niech Bóg udzieli prawdziwej radości i szczęścia wiecznego.

W: Amen.

Sklada ręce i czyniąc znak krzyża, mówi:

C: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

W: Amen.

Obrzęd można zakończyć odpowiednim śpiewem.

OBRZĘD BŁOGOSŁAWIENSTWA OBRAZU ŚW. MAŁGORZATY MARIII ALACOQUE

OBRZĘDY WSTĘPNE

Po zgromadzeniu się lud śpiewa odpowiednią pieśń, np. Pod Twą obronę lub O niewysłowione szczęście zajaśniało. Po jej ukończeniu celebrans mówi:

C: ✠ W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy żegnają się i odpowiadają:

W: Amen.

Celebrans pozdrawia obecnych, mówiąc:

C: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który jest koroną wszystkich świętych, i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

albo wypowiada inne słowa, zwłaszcza wzięte z Pisma Świętego. Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

Celebrans krótko przemawia do wiernych, aby ich wewnętrznie przygotować do sprawowania obrzędu i wyjaśnić jego znaczenie. Można podać, kto namalował lub ufundował obraz. Jeśli nie przewiduje się tego w homilii, należałoby tutaj podać kilka faktów z życia św. Małgorzaty Marii. Informacje te można wprowadzić na przykład tak:

C: Bracia i siostry, zgromadziliśmy się, by wielbić Boga z okazji błogosławieństwa tego nowego obrazu św. Małgorzaty Marii Alacoque, który ma być przeznaczony do publicznej czci wiernych. Otwórzmy swe serca, aby właściwie dostrzec znaczenie tego świętego obrzędu. Oddając publiczną cześć obrazom świętych, Kościół Matka

pragnie przede wszystkim, abyśmy spoglądając na wizerunki tych, którzy doskonale naśladowali Chrystusa, szukali przyszłego Miasta i starali się poznać najpewniejszą drogę wiodącą do doskonałego zjednoczenia z Chrystusem. Święta Małgorzata Maria upodobniła swe serce do Serca Boskiego Mistrza i stała się apostołką orędzia miłości Boga do człowieka. Niech ona wstawia się za nami, wspiera nas w służbie Bożemu Sercu i pomaga realizować dzisiaj w świecie Jego Królestwo.

CZYTANIE SŁOWA BOŻEGO

Lektor lub ktoś z obecnych albo sam celebrans odczytuje jeden lub kilka tekstów Pisma Świętego, przede wszystkim spośród czytań podanych w Lekcjonarzu mszalnym (t. VI, 357-358) albo w Liturgii godzin, w tekstach wspólnych o Dziewicach. Między czytaniem należy wykonać odpowiednie psalmy responsoryjne albo zachować chwilę milczenia. Można odczytać także proponowane tu teksty.

Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie

Mt 5,1-12a

C: Bracia i siostry, posłuchajcie słów Ewangelii według św. Mateusza:

Jezus widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami:

«Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadają ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyчени.

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladują was i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie».

Albo:

Ef 3,14-19: *Poznać miłość Chrystusa przewyższającą wszelką wiedzę*
Zginam kolana moje przed Ojcem...

1 P 4,7b-11: *Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej służcie sobie nawzajem*
„Umiłowani, bądźcie roztropni...”

1 J 5,1-5: *Zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara*
„Umiłowani, każdy, kto wierzy...”

Zależnie od okoliczności można odmówić albo odśpiewać psalm responsoryjny lub inną odpowiednią pieśń.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 15[14],1-2.3-4ab.5 (R.: por. lb)

Refren: Prawy zamieszka na Twej górze świętej.

- ¹ Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, *
kto zamieszka na Twej górze świętej?
- ² Ten, kto postępuje nienagannie, działa sprawiedliwie *
i mówi prawdę w swoim sercu.

Refren: Prawy zamieszka na Twej górze świętej.

- ³ Kto swym językiem oszczerstw nie głosi, †
kto nie czyni bliźniemu nic złego *
i nie ubliża swoim sąsiadom,
- ⁴ kto za godnego wzgardy uważa złoczyńcę, *
ale szanuje tego, który oddaje cześć Bogu.

Refren: Prawy zamieszka na Twej górze świętej.

- ⁵ Kto nie daje swych pieniędzy na lichwę *
i nie da się przekupić przeciw niewinnemu.
Kto tak postępuje, *
nigdy się nie zachwieje.

Refren: Prawy zamieszka na Twej górze świętej.

Zależnie od okoliczności celebrans wygłasza homilię, w której wyjaśnia uczestnikom czytanie biblijne i przedstawia posłannictwo św. Małgorzaty Marii Alacoque, znaczenie obrazu dla Kościoła, aby w świetle wiary zrozumieli znaczenie obrzędu.

PROŚBY

Zależnie od uznania przed modlitwą błogosławieństwa można odmówić modlitwę wspólną. Z proponowanych tu wezwań celebrans może wybrać te, które uzna za bardziej odpowiednie, lub dodać do nich inne, uwzględniające sytuację wspólnoty wiernych albo szczególne okoliczności.

C: Bóg Ojciec kształtuje świętych na podobieństwo swojego Syna i mocą Ducha Świętego nieustannie uświęca Kościół. Błagajmy Go pokornie i wołajmy:

Za wstawiennictwem św. Małgorzaty Marii wybaw nas, Panie.

Boże, źródło świętości, Ty w świętych objawiasz wielorakie dzieła swojej łaski,

– spraw, abyśmy wysławiali w nich Twoją wielkość.

Boże nieskończenie mądry, Ty przez Jezusa Chrystusa ustanowiłeś apostołów fundamentem Kościoła,

– zachowaj swych wiernych w posłuszeństwie ich nauce.

Boże, Ty udzieliłeś męczennikom tak wielkiego męstwa, że przelaniem swej krwi dali o Tobie świadectwo,

– spraw, aby chrześcijanie byli wiernymi świadkami Twojego Syna.

Boże, Ty świętym dziewicom udzieliłeś niezwykłego daru naśladowania Chrystusa w Jego dziewiczej czystości,

– spraw, aby wierni uznawali dziewictwo Tobie poświęcone za szczególny znak przyszłego życia w niebie.

Boże, Ty uczyniłeś św. Małgorzatę Marię powiernicą gorącego Serca Twojego Syna,

– spraw, abyśmy naśladowując jej poświęcenie, poznali niezgłębione bogactwa Twojej miłości i przyczyniali się do przemiany świata.

Następuje modlitwa błogosławieństwa.

Zależnie od okoliczności wszyscy przez chwilę modlą się w milczeniu.

MODLITWA BŁOGOSŁAWIENSTWA

Celebrans rozkłada ręce i wypowiada modlitwę błogosławieństwa:

C: Uwielbiamy Cię, Boże, bo tylko Tyś jest święty. Ty ulitowałeś się nad ludźmi i zesłałeś na świat swojego Syna, Jezusa Chrystusa, który udziela świętości i doprowadza ją do pełni. On w początkach Kościoła posłał Ducha Poczyciela, który jest głosem pouczającym o głębiach świętości, tchnieniem mocy i łagodności, ogniem rozpalającym miłość w sercach wiernych, Bożym nasieniem, z którego wyrastają obfite owoce łaski.

Ciebie więc, Boże, dzisiaj wychwalamy, bo darami tegoż Ducha ubogaciłeś św. Małgorzatę Marię Alacoque, na cześć której Twój słudzy wykonali ten obraz.

Spraw, prosimy: niech krocząc śladami Pana i wpatrując się w przykład św. Małgorzaty Marii dążą do doskonałości, do miary wielkości według Pełni Chrystusa. Niech słowem i życiem głoszą Ewangelię, gotowi nawet krew za nią przelać. Niech rozpalają swoje serca w płomieniach miłości Serca Zbawiciela.

Niech codziennie dźwigają krzyż z Chrystusem, ofiarnie służąc Tobie i braciom. Przez wierne wypełnianie doczesnych obowiązków niech przemieniają świat mocą Ducha Świętego i wznoszą oczy ku niebieskiej Ojczyźnie, gdzie Ty, Ojcze, przyjmiesz ich do współdziedziectwa z Twoim Synem. Który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

Albo:

C: Boże, źródło wszelkiej łaski i świętości, wejrzyj z dobrocią na nas, którzy przygotowaliśmy ten obraz św. Małgorzaty Marii Alacoque. Pozwól nam doznawać wstawiennictwa tej, która stawszy się przyjacielem i współdziedzicem bogactwa Serca Chrystusa, jaśniej jako świadek życia zgodnego z Ewangelią, apostołka Bożej Miłości i nasz orędownik u Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

Po modlitwie błogosławieństwa celebrans według uznania nakłada kadzidło i okadza obraz. W tym czasie śpiewa się pieśń, np. Chwalcie Pana wszyscy. Można wykonać jedną z następujących antyfon:

Chwalcie naszego Boga,
wszyscy Jego święci,
którzy się Go boicie, mali i wielcy;
bo zakrólował Pan, Bóg nasz, wszechmogący.
Weselmy się i radujmy,
i oddajmy Mu chwałę.

ZAKOŃCZENIE OBRZĘDU

Celebrans wyciąga ręce nad ludem i mówi:

C: Bóg, który jest chwałą i radością świętych i pozwala wam doznawać ich opieki, niech wam błogosławi dzisiaj i zawsze.

W: Amen.

C: Niech wstawiennictwo św. Małgorzaty Marii Alacoque uwolni was od zła obecnego, a jej przykład niech was pociągnie do świętego życia w służbie Bożego Serca i bliźnich.

W: Amen.

C: Niech Bóg sprawi, abyście z wszystkimi świętymi radowali się w tej Ojczyźnie, którą przygotował dla dzieci Kościoła.

W: Amen.

Sklada ręce i czyniąc znak krzyża, mówi:

C: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

W: Amen.

Obrzęd można zakończyć odpowiednim śpiewem.

PIEŚNI KU CZCI ŚW. MAŁGORZATY MARII

ŚWIĘTA MAŁGORZATO

słowa: ks. Mateusz Jeż, melodia: s. M. Benadetta Wysocka OVM

Świę-ta Mał-go-rza-to, Per-ło Na - wie-dze-nia,
któ-re Ser-ce Bo - że blas-kiem o-pro-mie-nia.
Tyś od-da - ła ży-wot ca - ły,
dla Je - zu - sa Ser-ca chwa - ły,
W Je - go świę - tej Ra - nie o -
-bra - łaś miesz - ka - nie.

Święta Małgorzato, perło Nawiedzenia,
Które Serce Boże blaskiem opromienia.
Tyś oddała żywot cały, dla Jezusa Serca chwały,
W Jego świętej ranie, obrałaś mieszkanie.

Byłaś powiernicą trosk Serca Bożego,
 Wciąż ci brzmiała w duszy cicha skarga Jego:
 „Moją boleść i męczarnie, któż współczuciem swym ogarnie?
 Za dar mej miłości, płacą niewdzięczności”.

Te Jezusa skargi duszę jej przeszyły,
 Odtąd Małgorzata kocha z całej siły.
 Za serc ludzkich oziębłości, żar nagradza jej miłości,
 I serce w jej łonie jako ogień płonie.

Ziemski Serafinie, ogniem gorejący,
 Uproś choć iskierkę miłości gorącej.
 Niech Jezusa ukochamy, jego Sercu się oddamy,
 Niech cały świat Boży, przed Nim się ukorzy.

DZIEWICO ŚWIĘTA

słowa: ks. Mateusz Jeż, melodia: s. M. Benadetta Wysocka OVM

Dzie-wi-co Świę-ta przyjm na-sze pie-nia,

któ - re ku czci Twej dzi-siaj wznosi - my.

Przyjm na-sze mo-dły, przyjm u-wiel-bie-nia,

ja - ki-mi wspól-nie dzi-siaj Cię czeci-my.

Dziewico święta, przyjm nasze pienia,
Które ku czci twej w niebo wznosimy.
Przyjm nasze hołdy, przyjm uwielbienia,
Jakimi wspólnie dzisiaj cię czcimy.

Serce Jezusa wybrało ciebie
Na powiernicę tajemnic swoich.
Dziś tryumfujesz razem z Nim w niebie
W blasku przedziwnych, świętych cnót twoich.

To, co dla świata zakrytym było,
Pan ci objawił, o Małgorzato.
Boże się Serce tobie odkryło
Za cichą, skromną, zakonną kratą.

Cóż ten Pan nieba upatrzył sobie
W tobie, nieznana światu dziewico,
Że Serce swoje objawił tobie,
A nie tym, którzy sławą się szczycą?

Pokora twoja i cnoty twoje
Tak zachwyciły Syna Bożego,
Że ci powierzył to Serce swoje
I wszystkie skarby miłości Jego.

Ty, coś to Serce tak ukochała
I tak Mu zawsze służyła wiernie,
Ty, coś do Niego mężnie zdążyła
Przez krzyże ziemskie, głogi i ciernie.

Błagaj to Serce Boże za nami,
By nam odpuścić grzechy raczyło,
By nas obdarzyło swymi łaskami,
By nam w pracy błogosławiło.

Uproś o Święta, by wnet świat cały
Poznał to Serce, oddał się Jemu,
Coraz Mu więcej przymnażał chwały
I służył wiernie Sercu Bożemu.

GORLIWA SŁUGO

Na melodię: *Serdeczna Matko*

Gorliwa słuگو Serca Pana mego,
Wierna skarbnico cudownych łask Jego,
Prowadź mnie, błagam, na drodze zaczętej,
Abym nie ostygł w gorliwości świętej.

Abym to Serce, dla którego chwały
W bólach, cierpieniach wiodłaś żywot cały,
Bardziej poznawał i nie chciał nic więcej,
Jak tylko kochać, kochać Je goręcęj.

Tobie to Serce jawnie ukazało,
Jaką miłością lud swój ukochało.
Jak chce go zbawić, choć w nagrodę tego
Odbiera wzgardę od stworzenia swego.

I dla tych zniewag tyś wybraną była,
Abyś z kielicha gorycz Pańską piła,
Abyś w konaniu Serca udział miała,
Godzinę smutku z Nim wspólnie cierpiała.

Minęły troski, dziś już jesteś w niebie,
Zażywasz szczęścia, lecz ja w mej potrzebie
Żądam pomocy, bo kochać nie umiem,
Drogi cierpienia jeszcze nie rozumiem.

Wejrzyj więc na mnie, Małgorzato Mario,
Sercu Jezusa poleć mnie, a ja za to
Wielbić cię będę, oddam się cały,
Z duszą i ciałem dla Chrystusa chwały.

SPIS TREŚCI

SŁOWO WSTĘPNE	5
LIST PROWINCJAŁA KSIĘŻY SERCANÓW	7
WPROWADZENIE	15
PROGRAM NAWIEDZENIA	25
RAMOWY PROGRAM NAWIEDZENIA	25
I dzień (czwartek)	25
II dzień (piątek)	25
III dzień (sobota)	26
IV dzień (niedziela)	26
PROPOZYCJA SZCZEGÓŁOWA (NP. DLA PARAFII)	27
I dzień (czwartek)	27
II dzień (piątek)	27
III dzień (sobota)	28
IV dzień (niedziela)	29
CZWARTEK	
DZIEŃ POWITANIA RELIKWII	31
NABOŻEŃSTWO POWITANIA RELIKWII W PARAFII	31
MODLITWY PRZEZ WSTAWIENICTWO ŚW. MAŁGORZATY MARII	32
NABOŻEŃSTWO DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA I PROŚBY DO ŚW. MAŁGORZATY MARII	35
GODZINY ŚWIĘTE	38
<i>Wstęp</i>	38
<i>Godzina Świeta – Tajemnica Eucharystii</i>	39
<i>Godzina święta – z tradycji siostr wizytek</i>	48
<i>Godzina święta – Tajemnica Wielkiego Czwartku</i>	56

PIĄTEK	
DZIEŃ UCZCZENIA I POŚWIĘCENIA SIĘ NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA	71
NABOŻEŃSTWO OSOBISTEGO POŚWIĘCENIA SIĘ NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA	71
UCZCZENIE OBRAZU NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO	76
SOBOTA	
DZIEŃ POKUTY I WYNAGRODZENIA	83
NABOŻEŃSTWO PRZEBŁAGALNE	83
NIEDZIELA	
DZIEŃ DZIĘKCZYNIENIA	87
NABOŻEŃSTWO POŻEGNANIA RELIKWII	87
DODATEK	95
FORMULARZ MSZY ŚWIĘTEJ O ŚW. MAŁGORZACIE MARIII	95
LITANIA DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA	97
POZDROWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA – MODLITWA ŚW. MAŁGORZATY MARIII	99
LITANIA DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO ŚW. MAŁGORZATY MARIII ALACOQUE	100
MODLITWY ŚW. MAŁGORZATY MARIII	101
LITANIA DO ŚW. MAŁGORZATY MARIII ALACOQUE	102
AKT WYNAGRODZENIA NIEPOKALANEMU SERCU MARYI (I)	104
AKT WYNAGRODZENIA NIEPOKALANEMU SERCU MARYI (II) ...	105
LITANIA DO NIEPOKALANEGO SERCA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY	108
OBRZĘDY BŁOGOSŁAWIENSTWA OBRAZU	111
WPROWADZENIE	111
OBRZĘD BŁOGOSŁAWIENSTWA OBRAZU NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA	113
OBRZĘD BŁOGOSŁAWIENSTWA OBRAZU NIEPOKALANEGO SERCA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY	120

OBRZĘD BŁOGOSŁAWIEŃSTWA OBRAZU ŚW. MAŁGORZATY MARII ALACOQUE	128
PIEŚNI KU CZCI ŚW. MAŁGORZATY MARII	137
ŚWIĘTA MAŁGORZATO	137
DZIEWICO ŚWIĘTA	138
GORLIWA SŁUGO	140

